

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

6.Bf.270/2022/21.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. november 23., 30., napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2022. december 14. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A bünszervezetben, folytatólagosan elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntette és más bűncselekmények miatt terhelt1 I. rendű vádlott és társai ellen folyamatban levő büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2022. április 1. napján kihirdetett 14.B.1072/2013/592. számú ítéletét terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű, Terhelt6 VI. rendű, terhelt7 VII. rendű, Terhelt8 VIII. rendű és Terhelt9 IX. rendű vádlott tekintetében megváltoztatja.

Terhelt6 VI. rendű vádlott közélet tisztasága elleni cselekményét 3 rendbeli vesztegetés büntették [1978. évi IV. törvény 251. § (1) bekezdés II. fordulat, (2) bekezdés I. fordulat – I/1., I/3., II/1., II/2., III/1. és III/2. tényállási pont],

terhelt7 VII. rendű vádlott közélet tisztasága elleni cselekményét 2 rendbeli vesztegetés büntették [1978. évi IV. törvény 251. § (1) bekezdés II. fordulat, (2) bekezdés I. fordulat – I/1., I/2., II/1. és II/2. tényállási pont],

Terhelt8 VIII. rendű vádlott közélet tisztasága elleni cselekményét 3 rendbeli vesztegetés büntették [1978. évi IV. törvény 251. § (1) bekezdés II. fordulat, (2) bekezdés I. fordulat – I/2., I/3. és III/1. tényállási pont] minősíti, melyet a VIII. rendű vádlott bűnsegédként követett el.

Terhelt9 IX. rendű vádlott gyermekek érdekét sértő cselekményének helyes minősítése 3 rendbeli, a Btk. 208. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző kiskorú veszélyeztetésének büntette.

A terhelt1 I. rendű vádlottal, mint bünszervezetben elkövetővel szemben halmazati büntetésül kiszabott szabadságvesztést 3 (három) év fegyházbüntetésre enyhíti.

A pénzbüntetés kiszabására és annak átváltoztatására vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzi.

A Terhelt2 II. rendű vádlottal, mint bünszervezetben elkövetővel szemben halmazati büntetésül kiszabott szabadságvesztést 2 (kettő) év 6 (hat) hónap börtönbüntetésre, a közügyektől eltiltást 3 (három) évre enyhíti.

Az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe akként beszámítja, hogy egy napi szabadságvesztésnek egy napi előzetes fogvatartásban, illetve 4 (négy) nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

A Terhelt3 III. rendű vádlottal, mint bünszervezetben elkövetővel szemben halmazati büntetésül kiszabott szabadságvesztést 2 (kettő) év 4 (négy) hónap 6 (hat) nap börtönbüntetésre, a közügyektől eltiltást 3 (három) évre enyhíti.

Az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe akként beszámítja, hogy egy napi szabadságvesztésnek egy napi előzetes fogvatartásban, illetve 4 (négy) nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

A III. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításával kitöltöttnek tekinti.

A Terhelt4 IV. rendű vádlottal, mint bünszervezetben elkövetővel szemben halmazati büntetésül kiszabott szabadságvesztést 2 (kettő) év 2 (kettő) hónap 18 (tizennyolc) nap börtönbüntetésre, a közügyektől eltiltást 3 (három) évre enyhíti.

Terhelt4 IV. rendű vádlott fogvatartási adatait kiegészíti azzal, hogy 2015. április 26. napjától 2015. április 27. napjáig őrizetben volt.

Az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe akként beszámítja, hogy egy napi szabadságvesztésnek egy napi előzetes fogvatartásban, illetve 4 (négy) nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

A IV. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításával kitöltöttnek tekinti.

A Terhelt5 V. rendű vádlottal, mint bünszervezetben elkövetővel szemben halmazati büntetésül kiszabott szabadságvesztést 1 (egy) év börtönbüntetésre, a közügyektől eltiltást 2 (kettő) évre enyhíti.

Az V. rendű vádlott esetében a pénzbüntetés napi tételeinek száma helyesen 200 (kettőszáz).

A Terhelt6 VI. rendű vádlottal, mint bünszervezetben elkövetővel szemben halmazati büntetésül kiszabott szabadságvesztést 6 (hat) hónap 25 (huszonöt) nap börtönbüntetésre, a közügyektől eltiltást 2 (kettő) évre enyhíti.

Az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe akként beszámítja, hogy egy napi szabadságvesztésnek egy napi előzetes fogvatartásban, illetve 4 (négy) nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

A VI. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításával kitöltöttnek tekinti.

A VI. rendű vádlott esetében a pénzbüntetés napi tételeinek száma helyesen 200 (kettőszáz).

A terhelt7 VII. rendű vádlottal, mint bünszervezetben elkövetővel szemben halmazati büntetésül kiszabott szabadságvesztést 6 (hat) hónap 25 (huszonöt) nap börtönbüntetésre, a közügyektől eltiltást 2 (kettő) évre enyhíti.

Az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe akként beszámítja, hogy egy napi szabadságvesztésnek egy napi előzetes fogvatartásban, illetve 4 (négy) nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

A VII. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításával kitöltöttnek tekinti.

A VII. rendű vádlott esetében a pénzbüntetés napi tételeinek száma helyesen 200 (kettőszáz).

A Terhelt8 VIII. rendű vádlottal, mint bünszervezetben elkövetővel szemben halmazati büntetésül kiszabott szabadságvesztést 6 (hat) hónap 25 (huszonöt) nap börtönbüntetésre, a közügyektől eltiltást 1 (egy) évre enyhíti.

Az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe akként beszámítja, hogy egy napi szabadságvesztésnek egy napi előzetes fogvatartásban, illetve 4 (négy) nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

A VIII. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításával kitöltöttnek tekinti.

A VIII. rendű vádlott esetében a pénzbüntetés napi tételeinek száma helyesen 200 (kettőszáz).

terhelt1 I. rendű vádlottat az ellene 2 rendbeli, bünszervezetben, folytatólagosan elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntettének [1978. évi IV. törvény 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulata és (4) bekezdés b) pont] vádja alól (I/1., I/2., I/3., I/4., I/6., I/7. tényállási pont) felmenti.

Terhelt2 II. rendű vádlottat az ellene 2 rendbeli, bünszervezetben, folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntettének [1978. évi IV. törvény 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulata és (4) bekezdés b) pont] vádja alól (I/1., I/2., I/3., I/4., I/6., I/7. tényállási pont) és 1 rendbeli számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntette kísérletének [1978. évi IV. törvény 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulata, (4) bekezdés a) pont] vádja alól (IV. tényállási pont) felmenti.

Terhelt3 III. rendű vádlottat az ellene 2 rendbeli, bünszervezetben, folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntettének [1978. évi IV. törvény 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulata és (4) bekezdés b) pont] vádja alól (I/1., I/2., I/3., I/7. tényállási pont) felmenti.

Terhelt4 IV. rendű vádlottat az ellene 2 rendbeli, bünszervezetben, folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntettének [1978. évi IV. törvény 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulata és (4) bekezdés b) pont] vádja alól (I/4., I/6., I/7. tényállási pont) felmenti.

Terhelt5 V. rendű vádlottat az ellene 2 rendbeli, bünszervezetben, folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény

büntették [1978. évi IV. törvény 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulata és (4) bekezdés b) pont] vádja alól (I/7. tényállási pont) felmenti.

Terhelt6 VI. rendű vádlottat az ellene 2 rendbeli, bünszervezetben, folytatólagosan, bűnségdként elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntették [1978. évi IV. törvény 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulata és (4) bekezdés b) pont] vádja alól (I/1., I/3. tényállási pont) felmenti.

terhelt7 VII. rendű vádlottat az ellene 2 rendbeli, bünszervezetben, folytatólagosan, bűnségdként elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntették [1978. évi IV. törvény 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulata és (4) bekezdés b) pont] vádja alól (I/1., I/2., tényállási pont) felmenti.

Terhelt8 VIII. rendű vádlottat az ellene 2 rendbeli, bünszervezetben, folytatólagosan, bűnségdként elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntették [1978. évi IV. törvény 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulata és (4) bekezdés b) pont] vádja alól (I/2., I/3., tényállási pont) felmenti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű, Terhelt6 VI. rendű, terhelt7 VII. rendű, Terhelt8 VIII. rendű, Terhelt9 IX. rendű, Terhelt10 X. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja azzal, hogy

Terhelt2 II. rendű vádlott lakhelye: cím49 szám, míg tartózkodási helye: cím50 szám,

Terhelt3 III. rendű vádlott lakóhelye cím51, jelenlegi tartózkodási helye: cím52 szám,

Terhelt5 V. rendű vádlott lakcíme: cím53 szám, levelezési címe: cím8 szám, továbbá, hogy az előzetes letartóztatásának kezdő napja dátum1.;

Terhelt6 VI. rendű vádlott anyja neve helyesen: név6;

a VII. rendű vádlott neve helyesen: terhelt7, lakóhelye Cím11 szám.

A másodfokú eljárás során felmerült 2.669.259 (kettőmillió-hatszázhatvankilencezer-kettőszázötvenkilenc) forint bünygyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül az I., II., III., IV. és VI. rendű vádlottak a Kúriához címzett, de a Fővárosi Ítéltáblához benyújtandó fellebbezéssel élhetnek.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2022. április 1. napján kihirdetett 14.B.1072/2013/592. számú ítéletével

terhelt1 I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli, bünszervezetben, folytatólagosan elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntetében, mint közvetett tettest [1978. évi IV. törvény 300/C.§ (3) bekezdés a) pont I. fordulata és (4) bekezdés b) pont], 2 rendbeli, folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntetében, mint felbujtót [1978. évi IV. törvény 254. § (1) bekezdés I. fordulat] és 14 rendbeli – 8 esetben folytatólagosan elkövetett - nemzetközi kapcsolatban elkövetett vesztegetés vétségében, mint felbujtót [1978. évi IV. törvény 258/C. § (1) bekezdés 1. fordulat]. Ezért halmazati büntetésül 7 év fegyházbüntetésre, 300 napi tétel, napitételenként 10.000 forint összegű pénzbüntetésre és 8 évre Magyarország területéről való kiutasításra ítélte, valamint 10 évre eltiltotta a labdarúgás körébe tartozó foglalkozásoktól, különösen a labdarúgói, a játéktekvezetői, a játékosügynöki tevékenységtől. Megállapította, hogy az I. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett az összesen 3.000.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról;

Terhelt2 II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli, bünszervezetben, folytatólagosan elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntetében, mint bűnsegédet [1978. évi IV. törvény 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulata és (4) bekezdés b) pont], számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntetékének kísérletében [1978. évi IV. törvény 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulata és (4) bekezdés a) pont], 6 rendbeli – két esetben folytatólagosan elkövetett - vesztegetés büntetében, mint társtettest [1978. évi IV. törvény 254. § (1) bekezdés 1. fordulat] és 8 rendbeli, folytatólagosan elkövetett nemzetközi kapcsolatban elkövetett vesztegetés vétségében, mint társtettest [1978. évi IV. törvény 258/C. § (1) bekezdés 1. fordulat]. Ezért halmazati büntetésül 7 év fegyházbüntetésre, 300 napi tétel, napitételenként 10.000 forint összegű pénzbüntetésre, 7 év közügyektől eltiltásra ítélte, és 10 évre eltiltotta a labdarúgás körébe tartozó foglalkozásoktól, különösen a labdarúgói, a játéktekvezetői, a játékosügynöki tevékenységtől. Megállapította, hogy a II. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett az összesen 3.000.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról és a II. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött idő beszámításáról akként, hogy egy napi szabadságvesztésnek egy napi előzetes fogvatartásban, illetve öt napi házi őrizetben töltött idő felel meg. A II. r. vádlottal szemben 43.200.000 forint értékben vagyonelkobzást rendelt el. Ugyanakkor a II. rendű vádlottal szemben 6 rendbeli, bűnsegédként nemzetközi kapcsolatban elkövetett vesztegetés vétsége [1978. évi IV. törvény 258/C. § (1) bekezdés 1. fordulat] miatt indult büntetőeljárást megszüntette;

Terhelt3 III. rendű vádlott bűnösségét 2 rendbeli, bünszervezetben, folytatólagosan elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntetében, mint bűnsegéd [1978. évi IV. törvény 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulata és (4) bekezdés b) pont] és 6 rendbeli, két esetben folytatólagosan és társtettesként elkövetett vesztegetés büntetében, négy esetben, mint bűnsegéd [1978. évi IV. törvény 254. § (1) bekezdés 1. fordulat] állapította meg. Ezért halmazati büntetésül 6 év fegyházbüntetésre, 300 napi tétel, napi tételenként 10.000 forint összegű pénzbüntetésre, 7 év közügyektől eltiltásra ítélte, és 10 évre eltiltotta a labdarúgás körébe tartozó foglalkozásoktól, különösen a labdarúgói, a játékvezetői, a játékosügynöki tevékenységtől. Megállapította, hogy a III. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett az összesen 3.000.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról és a III. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött idő beszámításáról akként, hogy egy napi szabadságvesztésnek egy napi előzetes fogvatartásban, illetve öt napi házi őrizetben töltött idő felel meg. Ugyanakkor a III. rendű vádlottal szemben 6 rendbeli bűnsegédként nemzetközi kapcsolatban elkövetett vesztegetés vétsége [1978. évi IV. törvény 258/C. § (1) bekezdés 1. fordulat] miatt indult büntetőeljárást megszüntette;

Terhelt4 IV. rendű vádlott bűnösségét 2 rendbeli, bünszervezetben, folytatólagosan elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntetében, mint bűnsegéd [1978. évi IV. törvény 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulata és (4) bekezdés b) pont] és 8 rendbeli folytatólagosan nemzetközi kapcsolatban elkövetett vesztegetés vétségében, mint társtettes [1978. évi IV. törvény 258/C. § (1) bekezdés 1. fordulat] állapította meg. Ezért halmazati büntetésül 5 év fegyházbüntetésre, 200 napi tétel, napitételenként 5000 forint összegű pénzbüntetésre, 6 év közügyektől eltiltásra ítélte, és 10 évre eltiltotta a labdarúgás körébe tartozó foglalkozásoktól, különösen a labdarúgói, a játékvezetői, a játékosügynöki tevékenységtől. Megállapította, hogy a IV. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett az összesen 1.000.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról és a IV. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött idő beszámításáról akként, hogy egy napi szabadságvesztésnek egy napi előzetes fogvatartásban, illetve öt napi házi őrizetben töltött idő felel meg. Ellenben a IV. rendű vádlottal szemben 6 rendbeli bűnsegédként nemzetközi kapcsolatban elkövetett vesztegetés vétsége [1978. évi IV. törvény 258/C. § (1) bekezdés 1. fordulat] miatt indult büntetőeljárást megszüntette;

Terhelt5 V. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli, bünszervezetben, folytatólagosan elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntetében, mint bűnsegédet [1978. évi IV. törvény 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulata és (4) bekezdés b) pont], folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntetében, mint társtettet [1978. évi IV. törvény 254. § (1) bekezdés 1. fordulat] és közokirat-hamisítás büntetében [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés b) pont]. Ezért halmazati büntetésül 4 év fegyházbüntetésre, 200 napi tétel, napitételenként 5000 forint pénzbüntetésre, 5 év közügyektől eltiltásra ítélte, és 10 évre eltiltotta a labdarúgás körébe tartozó foglalkozásoktól, különösen a labdarúgói, a játékvezetői, a játékosügynöki tevékenységtől. Megállapította, hogy az V. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett az összesen 1.000.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról és az V. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött beszámításáról. Ugyanakkor az V. rendű vádlottal szemben 6 rendbeli bűnsegédként nemzetközi kapcsolatban elkövetett vesztegetés vétsége [1978. évi IV. törvény 258/C. § (1) bekezdés 1. fordulat] miatt indult büntetőeljárást megszüntette;

Terhelt6 VI. rendű vádlott bűnösségét 2 rendbeli, bünszervezetben, folytatólagosan elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntetében, mint bűnsegéd [1978. évi IV. törvény 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulata és (4) bekezdés b) pont] és 6 rendbeli vesztegetés büntetében, 3 esetben mint társtettes [1978. évi IV. törvény 251. § (1) bekezdés 2. fordulat és (2) bekezdés] állapította meg. Ezért halmazati büntetésül 4 év fegyházbüntetésre, 200 napi tétel, napi tételenként 5000 forint összegű pénzbüntetésre, 5 év közügyektől eltiltásra ítélte, és 10 évre eltiltotta a labdarúgó játékvezetői tevékenységtől. Megállapította, hogy a VI. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett az összesen 1.000.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról és a VI. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött idő beszámításáról akként, hogy egy napi szabadságvesztésnek egy napi előzetes fogvatartásban, illetve öt napi házi őrizetben töltött idő felel meg;

terhelt7 VII. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli bünszervezetben, folytatólagosan elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntetében, mint bűnsegédet [1978. évi IV. törvény 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulata és (4) bekezdés a) pont] és 4 rendbeli vesztegetés büntetében, 3 esetben, mint társtettet [1978. évi IV. törvény 251. § (1) bekezdés 2. fordulat és (2) bekezdés]. Ezért halmazati büntetésül 4 év fegyházbüntetésre, 200 napi tétel, napitételenként 5000 forint összegű pénzbüntetésre, 5 év közügyektől eltiltásra ítélte, és 10 évre eltiltotta a labdarúgó játékvezetői tevékenységtől. Megállapította, hogy a VII. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett az összesen 1.000.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról és a VII. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött idő beszámításáról akként, hogy egy napi szabadságvesztésnek egy napi előzetes fogvatartásban, illetve öt napi házi őrizetben töltött idő felel meg;

Terhelt8 VIII. rendű vádlott bűnösségét 2 rendbeli, bünszervezetben, folytatólagosan elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntetében, mint bűnsegéd [1978. évi IV. törvény 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulata és (4) bekezdés b) pont] és 3 rendbeli vesztegetés büntetében, mint bűnsegéd [1978. évi IV. törvény 251. § (1) és (2) bekezdés] állapította meg. Ezért halmazati büntetésül 3 év fegyházbüntetésre, 200 napi tétel, napi tételenként 3000 forint összegű pénzbüntetésre, 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, és 10 évre eltiltotta a labdarúgó játékvezetői tevékenységtől. Megállapította, hogy VIII. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett az összesen 600.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról és a VIII. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött idő beszámításáról akként, hogy egy napi szabadságvesztésnek egy napi előzetes fogvatartásban, illetve öt napi házi őrizetben töltött idő felel meg;

Danyi Márk IX. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 4 rendbeli vesztegetés büntetében, mint bűnsegédet [Btk. 290. § (1) bekezdés 2. fordulat] és 3 rendbeli kiskorú veszélyeztetésének büntetében [Btk. 208. § (1) bekezdés]. Ezért halmazati büntetésül 540 napi tétel, napitételenként 2000 forint összegű pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett az összesen 1.080.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A IX. rendű vádlottal szemben 410.850 forint értékben vagyonekobzást rendelt el;

Terhelt10 X. r. vádlottat bűnösnek mondta ki vesztegetés elfogadása büntetőjében [Btk. 291. § (1) bekezdés 2. fordulat és (2) bekezdés a) pont], ezért 300 napi tétel, napitételenként 2000 forint összegű pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett az összesen 600.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A X. rendű vádlottal szemben 273.900 forint értékben vagyonek Kobzást rendel el;

Terhelt11 XI. rendű vádlott bűnösségét információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntetőjében, mint felbujtó [Btk. 375. § (1) bekezdés I. fordulata] állapította meg, és ezért 200 napi tétel, napitételenként 2000 forint összegű pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett az összesen 400.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról;

Terhelt12 XII. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntetőjében [Btk. 375. § (1) bekezdés I. fordulata], ezért 200 napi tétel, napitételenként 2000 forint összegű pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett az összesen 400.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

A nyomozás során a vádlottaktól lefoglalt forintösszegek és külföldi fizetőeszközök vonatkozásában vagyonek Kobzást rendel el. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és kötelezte I. rendű vádlottat 1.452.684 forint, II. és III. rendű vádlottat személyenként 1.382.247 forint, IV. rendű vádlottat 1.611.412 forint, V. rendű vádlottat 1.358.243 forint, VI. rendű vádlottat 1.460.225 forint, VII. rendű vádlottat 1.358.243 forint, VIII. rendű vádlottat 1.364.243 forint, XI. rendű vádlottat 251.505 forint, XII. rendű vádlottat 211.570 forint bűnügyi költség megfizetésére, míg 56.390 forint bűnügyi költségről megállapította, hogy azt az állam viseli.

[2] Az ítélet kihirdetését követően a tárgyaláson jelenlévő ügyész fellebbezést jelentett be terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű vádlottak terhére súlyosításért, a szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának felemelése és végleges hatályú foglalkozástól eltiltás kiszabása;

Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt8 VIII. rendű vádlottak terhére súlyosításért, végleges hatályú foglalkozástól eltiltás kiszabása;

Terhelt6 VI. rendű és terhelt7 VII. rendű vádlottak terhére, egyrészt a vesztegetés kapcsán téves minősítés miatt, a vád szerinti minősítés megállapítása, továbbá súlyosításért, végleges hatályú foglalkozástól eltiltás kiszabása végett, míg Terhelt9 IX. rendű, Terhelt10 X. rendű, Terhelt11 XI. rendű és Terhelt12 XII. rendű vádlott vonatkozásában az ítéletet tudomásul vette.

[3] A tárgyaláson jelenlévő Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű, Terhelt8 VIII. rendű vádlott az ítélet kihirdetését követően ok megjelölése nélkül fellebbezést jelentett be.

[4] Az I-IV. rendű vádlottak védője – az V. rendű vádlott érdekében is eljárva – az I-V. rendű vádlott tekintetében elsődlegesen a vádlottak felmentése, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében, az ítélet valamennyi rendelkezését támadva; a VI. rendű vádlott védője az ítélet valamennyi rendelkezésével szemben; terhelt⁷ VII. rendű vádlott és védője az ítélet valamennyi rendelkezése ellen; a VIII. rendű vádlott védője felmentés érdekében, téves jogi minősítés miatt, másodlagosan enyhítés végett; míg a IX-X. rendű vádlott védője a büntetés enyhítése érdekében fellebbezést jelentett be.

[5] A XI. és XII. rendű vádlott védője a nyilatkozattételre három munkanap gondolkodási időt tartott fenn.

[6] Az ítéletnek a tárgyalási jelenlét jogáról lemondott vádlottak részére történt kézbesítését követően Terhelt² II. rendű és Terhelt³ III. rendű vádlott elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében, anyagi és eljárási szabálysértés, hibás jogi minősítés és megalapozatlanság okán az ítélet valamennyi rendelkezése ellen; Terhelt⁶ VI. rendű vádlott elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében, az ítélet valamennyi rendelkezésével szemben, míg Terhelt⁹ IX. rendű vádlott enyhítés érdekében fellebbezést jelentett be.

[7] Az elsőfokú bíróság ítélete Terhelt¹¹ XI. rendű és Terhelt¹² XII. rendű vádlott vonatkozásában 2022. április 25. napján jogerőre emelkedett.

[8] Az ügyészség előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, amelyben az I. rendű vádlott tekintetében bejelentett fellebbezést a közügyektől eltiltás felemelése tekintetében akként korrigálta, hogy az a kiutasítás felemelésére irányul.

Felhívta a figyelmet arra, hogy az elsőfokú bíróság az I., II. és III. rendű vádlott esetében az enyhítő körülményeket, különösen az időmúlást eltúlzott nyomatékkal vette figyelembe, továbbá arra, hogy e vádlottak büntetlen előéletét kisebb súllyal kell értékelni, hiszen annak alig van jelentősége akkor, amikor a büntetlen személy hosszabb időn át sorozatosan követ el bűncselekményeket. Álláspontja szerint e három vádlott esetében a figyelembe veendő súlyosító körülményekre (a bűncselekmények elkövetésében kifejtett kezdeményező, irányító tevékenység, finanszírozó szerep, a többszörös halmazat, a társas elkövetői alakzat, a bűncselekmények haszonélvező voltak, a személyükben rejlő társadalomra veszélyesség) figyelemmel a 11 éves középmértéknél lényegesen enyhébb büntetés nem szolgálja a generális és speciális prevenciót. A foglalkozástól eltiltás vonatkozásában kifejtett álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I., II., III., IV. és V. rendű vádlottakat a labdarúgás körébe tartozó valamennyi foglalkozástól nem végleges hatállyal, míg a VI., VII. és VIII. rendű vádlottakat nem a labdarúgás körébe tartozó valamennyi foglalkozástól és nem végleges hatállyal tiltotta el. E körben érvelt azzal, hogy a bűncselekmény jellege, a sport, illetve a széles társadalmi réteget érdeklő, legmagasabb nézettségű sportágat, a labdarúgást érintő manipulációk, illetve az ilyen kísérletek, továbbá a korrupciós bűncselekmények elszaporodottsága miatt felmerülő kiemelkedő generál prevenciós igény elengedhetetlené

teszi a hivatásszerűen labdarúgással foglalkozó és korrupciós bűncselekményt e foglalkozással összefüggésben elkövető, a sportszerűség alapvető normáit megsértő vádlottak végleges eltávolítását a labdarúgással kapcsolatos valamennyi foglalkozástól. Mivel a sportrendezvények manipulálása az abban résztvevő személyek közreműködése nélkül nem képzelhető el, ezért e személyek ilyen típusú bűncselekményektől való visszatartása csak közvetlenül érezhető és komoly joghátrány elszívódásának kilátásba helyezésével valósulhat meg. Álláspontja szerint miután az I-VIII. rendű vádlottak a labdarúgás tekintélyét, a sportszerű játékba vetett bizalmat alaposan megingatták, így méltatlanná váltak a labdarúgással kapcsolatos valamennyi foglalkozás gyakorlására, ezért a végleges eltávolítás kiszabása e vádlottak esetében szükséges és indokolt. Észrevételezte, hogy az ítélet nem tartalmazza a határozat írásbafoglalásának napját, valamint a XI. és XII. rendű vádlottak nyomozás során és a bíróság előtt tett vallomásainak lényegi ismertetését.

[9] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1190/2013/27. számú átiratában az ügyészi fellebbezést az I., VI. és VII. rendű vádlott tekintetében módosított tartalommal tartotta fenn: az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés lényeges súlyosítása és a

– helyesen – kiutasítás mellékbüntetés tartamának emelése, míg a VI. és VII. rendű vádlottak esetében kizárólag a büntetésük súlyosítása, végleges hatályú foglalkozástól eltávolítás kiszabása érdekében.

A védelmi fellebbezéseket az I. rendű vádlott tekintetében a pénzbüntetést érintően részben alaposnak, a II-V. rendű vádlottak tekintetében részben a törvényben kizártnak, míg a többi vádlott esetében nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az I. rendű vádlott tekintetében a kiutasítás mellett törvénysértő a pénzbüntetés kiszabása, ezért az mellőzendő. A II-V. rendű vádlottakkal szemben az elsőfokú bíróság 6 rendbeli nemzetközi kapcsolatban külföldi gazdálkodó szervezet dolgozójának kötelessége megszegésére irányuló, bűnsegédként elkövetett vesztegetés vétsége miatt indult büntetőeljárást megszüntette. A II-V. rendű vádlottak és védőik az ítélet valamennyi rendelkezése ellen jogorvoslattal éltek, amely a Be. 583. § (4) bekezdésére figyelemmel törvényben kizárt.

Kifejtett álláspontja szerint a jogorvoslattal érintett vádlottak tekintetében a felülbírálat különböző okoknál fogva teljeskörű. Utalt rá, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során a perrendi szabályokat betartotta, hatályon kívül helyezésre okot adó abszolút, illetve relatív eljárási szabálysértést nem követett el. A lehetséges és rendelkezésre álló bizonyítási eszközöket teljeskörűen beszerezte, azokat megvizsgálta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett.

A vád törvényességét vitató védelmi hivatkozásokat alaptalannak tartva felhívta a figyelmet arra, hogy a vádirat hiányosságainak pótlására irányuló felhívás az elsőfokú bíróság részéről az ügyészség felé nem történt; a vádirat minden, az 1998. évi XIX. törvény és a Be. által előírt törvényességi feltételeknek maradéktalanul megfelelt.

Nem osztotta az I-IV. rendű vádlott védőjének tanú2 tanúként tett vallomásával kapcsolatos azon álláspontját, hogy a tanúval a finn jogsegély keretében történt kihallgatásakor a megfelelő figyelmeztetéseket nem közölték, ráadásul tanúként hallgatták ki annak ellenére,

hogy az akkor rendelkezésre álló adatok alapján már gyanúsítottként lehetett volna bevonni az eljárásba. Álláspontját részletesen kifejtve jutott arra az álláspontra, hogy a finn jogsegély útján beszerzett vallomásai az eljárásban törvényes bizonyítékként felhasználhatóak.

A titkos adatszerzés eredményének felhasználhatóságával kapcsolatban utalt az elsőfokú eljárásban elhangzott ügyészi viszonzásban kifejtettekre, és az elsőfokú ítélet e tárgykörben hivatkozott pertörténeti adatokat tartalmazó [246] bekezdését szükségesnek tartotta pontosítani azzal, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság 5.TBN.025/79/2010.Tük. számú végzése 2010. szeptember 13. napján kelt.

Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a bizonyítékok okszerű és az iratok tartalmának megegyező értékelésével, döntően megalapozottan állapította meg, amely csekély mértékben szenved a Be. 592. § (2) bekezdés c) pontjában írt részbeni megalapozatlanságban, ami azonban a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján kiküszöbölhető. Szükségesnek tartotta az ítélet személyi részének III. rendű vádlottat érintő részét kiegészíteni e vádlott foglalkozásával, jövedelmi- és vagyoni viszonyával, míg az ítélet [172] bekezdéséből mellőzendőnek tartotta, hogy a VI. rendű vádlott az ígért jogtalan előnyt átvette, mivel a megelőző bekezdés helyesen tartalmazza, hogy a mérkőzés manipulációjában részt vett játékevezetők az ígért pénzösszeget nem kapták meg, hiszen a mérkőzés félbeszakadt a szlovák csapat pályáról történt levonulása miatt.

Rámutatott arra is, hogy a törvényszék az indokolási kötelezettségének megfelelően eleget tett. Valamennyi bizonyítékot megfelelően ismertetett, azokat egyenként és összességükben is értékelte, először a vádlottak viszonyára, a bünszervezet felépítésére, majd a fogadásokkal és a manipulációs technikákkal, végül az egyes tényállási pontokkal kapcsolatos konkrét bizonyítékokat vizsgálta meg. E körben kiemelte, hogy a terhelő bizonyítékok gerincét a IX. és X. rendű vádlottak beismerő vallomása, tanú2, tanú1 és tanú3 vallomásai és a lehallgatási anyagok képezték, melyekhez kapcsolódtak az egyéb tanúk vallomásai, a jogsegély keretében beszerzett iratok és az egyéb okirati bizonyítékok. Ezek közül tanú1 és tanú3 tanúk kapcsán szükségesnek tartotta rögzíteni, hogy e tanúk a nyomozás során tett terhelő vallomásaikat a bírósági eljárásban elfogadható magyarázat nélkül megváltoztatták, így a törvényszék e tanúknak az eljárás egyéb adataival összhangban álló nyomozás során tett vallomását vonta mérlegelési körébe, s ezt kellőképpen meg is indokolta. A törvényszék logikus és ésszerű indokát adta annak, hogy miért vetette el a vádlottak védekezését, s látta megállapíthatónak bűnösségüket, és a bizonyítási indítványok elutasítása körében is teljesítette indokolási kötelezettségét. Felhívta a figyelmet arra, hogy a vádlottak felmentésére csak eltérő tényállás megállapítása mellett lenne lehetőség, azonban erre a felülmérlegelés tilalmára figyelemmel nem kerülhet sor.

Az indokolási kötelezettség kapcsán rámutatott arra, hogy a törvényszék tévesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy a IX. és X. rendű vádlottak tekintetében a felülbírálat korlátozott, mivel az a Be. 590. § (10) bekezdésére figyelemmel az az ő vonatkozásukban is teljeskörű. Minderre figyelemmel e vádlottakat érintően sem lett volna helye az ún. rövidített indokolásnak, ahogy azt az elsőfokú bíróság a [601] bekezdésében rögzítette, miközben e vádlottak esetében is számot adott a bizonyíték-értékelési tevékenységről, így az indokolási kötelezettség megsértéséről a mértékes fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében sem lehet beszélni.

Rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, azonban a bűncselekmények minősítése álláspontja szerint helyesbítésre szorul. Hivatkozva a BH1996.403. jogesetre kiemelte, hogy az ebben megfogalmazott követelménynek a törvényszék eleget tett, és számot adott arról, hogy a Btk. 2. §-a alapján mely büntető anyagi jogszabály alkalmazása nyújt kedvezőbb elbírálást a vádlottakra nézve, továbbá helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a IX. és X. rendű terheltekre az új büntető törvény alkalmazandó. Álláspontja szerint a bűncselekmények minősítése az anyagi jogszabályoknak megfelel, csupán apróbb helyesbítésekre szorul. Így a VI. rendű vádlott terére rótt 6 rendbeli, a VII. rendű terhére rótt 4 rendbeli, illetőleg a VIII. rendű vádlott terhére rótt vesztegetés büntetnének helyes jogszabályi megjelölése az 1978. évi IV. törvény 251. § (1) bekezdés II. fordulat és a (2) bekezdés I. fordulata, továbbá a IX. rendű vádlott terhére rótt koskorú veszélyeztetése büntette a Btk. 208. § (2) bekezdés a) pontjába ütközi és az (2) bekezdése szerint minősül. A vesztegetés rendbeliségével kapcsolatban, hivatkozva a BH2017.250. jogeset III. pontjára és a BH2006.177. jogesetre, rámutatott arra, hogy ha különböző ügyekben kéri vagy fogadja el az előnyt, vagy annak ígéretét az elkövető, akár ugyanazon, akár különböző személyektől, a cselekmények az ügyek számához igazodó bűnhalmazatot alkotnak. A vesztegetés rendbelisége a törvényellenes kapcsolatok számához igazodik, ezért a törvényszék helyesen járt el, amikor a különböző személyek vonatkozásában megvalósított korrupciós bűncselekmények között valóságos anyagi halmazatot állapított meg, VI. és VII. rendű vádlottak tekintetében a társtettesi minőség megállapítása ugyancsak törvényes.

Kifejtett álláspontja szerint a bünszervezet tagjai által a fogadóirodák sérelmére jogtalan haszonszerzési céllal elkövetett cselekmény számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekményként történt minősítése az ítélet indokolásában írtak szerint ugyancsak megfelel az anyagi jogi szabályoknak.

A bünszervezetben elkövetéssel kapcsolatban, hivatkozva a Kúria Bfv.322/2021/8. és Bfv.227/2021/11. számú határozataira, érvelt azzal, hogy az nem a bűncselekmény Btk. Különös Részben foglalt minősítő körülménye, az a jogi minősítés szempontjából közömbös, hanem olyan, bármilyen szándékos bűncselekmény elkövetéséhez kapcsolódó többes elkövetői forma, amely megvalósulása esetén a Btk. Általános Részében foglalt jogkövetkezményeket vonja mag után, ezért az ítéletben azt a büntetés kiszabásánál kell feltüntetni. A bünszervezetre vonatkozó részletes okfejtése alapján rámutatott arra, hogy a törvényszék helyesen állapította meg, hogy az I-VIII. rendű vádlottal szemben, mint bünszervezetben elkövetőkkel szemben kell kiszabni a büntetést.

Kiemelte, hogy a törvényszék a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket hiánytalanul feltárta, azonban álláspontja szerint az I., II. és III. rendű vádlottak esetében azokat nem súlyuknak megfelelően értékelt. Felhívta a figyelmet arra, hogy statisztikai adatokkal is igazolható, hogy a korrupciós bűncselekmények száma 2011 óta, néhány kisebb visszaeséstől eltekintve folyamatosan emelkedő tendenciát mutat, közel háromszorosára ugrott, melyet súlyosító körülményként kell értékelni. Ugyanakkor, egyetértve az ügyészi fellebbezéssel és figyelemmel az 56. BK vélemény II/1. pontjára, a büntetlen előéletnek alig van nyomatéka. Az I-III. rendű vádlottak kezdeményező, vezető szerepére, a többszörös halmazatra, a számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény folytatódó elkövetésére, a kitartó szándéokra és a társas elkövetésre tekintettel, álláspontja szerint e vádlottakkal szemben a 11 éves közértépmértéket jobban közelítő fegyházbüntetés és hosszabb tartamú mellékbüntetés kiszabása indokolt, figyelemmel arra is, hogy a

bűnszervezetben elkövetett, illetőleg a korrupciós bűncselekmények esetén a törvény szigorát kell alkalmazni.

Rámutatott arra, hogy II-VIII. rendű vádlottakkal szemben törvényesen került sor a pénzbüntetés kiszabására, annak mértéke tetтарыos és kellően individualizált, ugyanakkor tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I. rendű vádlottat kiutasítás mellett pénzbüntetésre is ítélte, mely büntetések együttesen a Btk. 38. § (6) bekezdés b) pontja alapján nem szabhatók ki. Felhívta a figyelmet arra, hogy ha mindkét büntetés kiszabásának feltételei fennállnak, kiutasítást kell kiszabni, ezért szükségesnek tartotta az I. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetésre és az átváltoztatására vonatkozó ítéleti rendelkezés mellőzését.

Egyetértett a törvényszék azon álláspontjával, hogy a IX. és X. rendű vádlottak esetében intézkedés alkalmazásának nincs helye, az alkalmazott pénzbüntetés megfelelően igazodik az általuk megvalósított bűncselekmények tárgyi súlyához, a személyükben rejlő társadalomra veszélyességhez és a bűnösségi körülményekhez, így a kiszabott büntetés lényeges enyhítésére törvényes alapot nem látott.

Felhívta a figyelmet arra, hogy tévedett a törvényszék, amikor az I-VIII. rendű vádlottakkal szemben határozott tartamú foglalkozástól eltiltást szabott ki. Érvelt azzal, hogy a futballmérkőzések manipulációjában részt vevő, többszörös halmazatban álló, korrupciós bűncselekményeket megvalósító vádlottak a sportág alapvető normáit sértették meg, amellyel súlyosan lerombolták a labdarúgás tisztaságába vetett hitet és bizalmat, ezért méltatlanok arra, hogy labdarúgással kapcsolatos foglalkozást gyakoroljanak, így álláspontja szerint a Btk. 57. § (1) bekezdése alapján attól végleges hatállyal szükséges őket eltiltani.

Az ítéletnek az egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó rendelkezéseit törvényesnek találta, azonban felhívta a figyelmet arra, hogy IV. rendű vádlott esetében a fogvatartásra vonatkozó adatok pontosításra szorulnak, a házi őrizet szabályainak megszegése miatti őrizetbevételének időpontjával. Ugyancsak pontosításra szorulnak a II., III. és VII. rendű vádlott személyes adatai.

Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla a II-V. rendű vádlottak tekintetében az ítélt dolog okából történő eljárást megszüntető rendelkezés elleni védelmi fellebbezéseket a Be. 597. § (1) bekezdése alapján utasítsa el, majd a törvényszék ítéletét változtassa meg: a bűncselekmények minősítését az átiratának megfelelően helyesbítse, az I-III. rendű vádlottakkal szemben kiszabott fő- és mellékbüntetések tartamát emelje fel, az I-VIII. rendű vádlottakat végleges hatállyal tiltsa el a labdarúgás körébe tartozó foglalkozások gyakorlásától, e vádlottak esetében a bűnszervezetben történt elkövetést a büntetés kiszabásánál tüntesse fel, I. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetésre vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzze, IV. rendű vádlott előzetes fogvatartására vonatkozó, valamint a II-III. és VII. rendű vádlottak személyes adatait helyesbítse, egyebekben pedig az ítéletet hagyja helyben.

[10] A vádlottak védői is előterjesztették fellebbezésük írásbeli indokolását.

Az I-IV. rendű vádlott védője fellebbezése indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást az eljárási és anyagi jogi szabályok súlyos mértékű megszegésével folytatta el. A megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés a), b), c) és d) pontjában foglalt megalapozatlanságot eredményező hibától és hiányosságoktól szenved, mely a másodfokú eljárásban nem küszöbölhető ki. Rámutatott arra, hogy a nyomozás és az elsőfokú eljárás során beszerzett bizonyítékok nem alkalmasak a vádlottak büntetőjogi felelősségének a kétséget kizáró módon történő megállapítására. Hivatkozott arra e körben, hogy a törvényszék nem vizsgálta, hogy az I. rendű vádlott esetében volt-e a magyar hatóságoknak törvényes joga eljárni az eljárás bármely szakaszában. Az 1978. évi IV. törvény 4. §-át idézve rámutatott arra, hogy a büntető törvény két kritérium megvalósulását írja elő a nem magyar állampolgár magyar bíróság előtti felelősségre vonatása esetére: egyrészt a cselekménynek az elkövetés helyén és a magyar jog szerint is büntetendőnek kell lennie, másrészt pedig az idézett törvényhely (3) bekezdése a legfőbb ügyész hatáskörébe utalja annak eldöntését, hogy nem magyar állampolgár ellen az általa külföldön elkövetett bűncselekmény miatt induljon-e büntetőeljárás. Előbbi kritérium kapcsán kiemelte, hogy a törvényszék nem derítette fel és állapította meg tényállásában, hogy I. rendű vádiratban leírt cselekménye a helység¹³ⁱ, argentin, török, finn és olasz jog szerint bűncselekménynek minősül-e. A másik kritériummal kapcsolatban pedig hivatkozott arra, hogy a nyomozati iratok között nem található olyan a legfőbb ügyésztől származó okirat, amely I. rendű vádlott vonatkozásában az eljárás lefolytatásáról döntene. Abban az esetben pedig, ha a legfőbb ügyész a büntetőeljárás megindítását megtagadja, vagy arra az 1978. évi IV. törvény 4. § (3) bekezdése alapján külön nem nyilatkozik, úgy az irányadó joggyakorlat szerint az 1978. évi IV. törvény 22. § i) pontja szerinti büntethetőséget kizárók ok miatt a büntetőeljárás nem folytatható le az I. r. vádlottal szemben. Megjegyezte, hogy tanú^{2ra} sem magyar állampolgár, így álláspontja szerint az ő tekintetében is azonos eljárást kellett volna lefolytatni ahhoz, hogy a gyanúsított vallomása jogszerűen felvételre kerülhessen. Ezért vallomását, mint törvénytelenül beszerzett bizonyítékot kérte kirekeszteni.

Mindezek alapján az indítványozta, hogy az ítéltábla a büntetőeljárást a Be. 567. § (2) bekezdés a) pontja alapján az I. rendű vádlottal szemben indult büntetőeljárást szüntesse meg, továbbá felhívta a figyelmet arra, hogy e vádlottal szemben további eljárás nem indítható, mert a cselekmények elévültek.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének elmulasztásával kapcsolatban azt rögzítette, hogy az elsőfokú ítélet nem tartalmazza a védői indítványok elutasításának okát, valamint a védői érvelésre sem reflektál. Rávilágított arra, hogy az elsőfokú eljárás során védői indítvány hangzott el az eljárás megszüntetésére, mivel a vádirat nem tartalmazza a részes elkövetői alakzatot, az azt megfogalmaz/kimerítő elkövetési magatartás sem pontos, de még csak megközelítő leírását sem, és e körben az elsőfokú bíróság ítélete nem tartalmaz indokolást. Idézte az 1998. évi XIX. törvény (régi Be.) 2. §-át és a 2017. évi XC. törvény (új Be.) 422. § (1) bekezdését és utalva a Kúria 1. BK vélemény 2.b) pontjára, továbbá a 9/2018. (VI. 29.) LÜ utasítás 57. § (3) bekezdésére, rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság nem hívta fel a vádhatóságot a vádirat hiányosságainak pótlására a Be. 493. § (1) bekezdése szerint, ehelyett egyes vádirat pontokat nem értelem, hanem szó szerint vette át.

A védő kiemelte azt is, hogy az elsőfokú bíróság mind a régi Be., mind pedig az új Be. figyelmeztetési szabályait figyelmen kívül hagyva hallgatta ki az ügyben szereplő valamennyi tanút. Erre figyelemmel álláspontja szerint a tanúvallomások egyike sem vehető figyelembe, azokat a bizonyítékok köréből ki kell rekeszteni.

Az I/7. tényállással kapcsolatban kifejtett jogi álláspontja szerint az olasz elítélés miatt nincs jogi lehetősége a magyar bíróságnak arra, hogy ugyanazon kérdésben még egyszer döntsön, hiszen az ítélt dolog, ezért e tényállási pont tekintetében az eljárás megszüntetését indítványozta a Be. 567. § (1) bekezdés b) pontja alapján. Megjegyezte továbbá, hogy e tényállási pont tekintetében marasztaló ítélet meghozatalának a 2012. évi CLXXX. törvény 111/A. § (1) bekezdése szerinti megfeleltetés hiánya törvényi akadályát képezi.

Hangsúlyozta továbbá, hogy a I/4-6. tényállási pontok tekintetében a tényállás teljeskörű felderítése érdekében szükséges lett volna tanú⁵⁰ és tanú⁴⁹ grúz tanúk kihallgatása. Utalt arra is, hogy az eljárás során a sértett vonatkozásában semmilyen vizsgálat nem történt: az egyes fogadóirodák nem kerültek megkeresésre, nincs bizonyíték a fogadás megtételére, illetve arra, hogy kár érte-e az irodákat.

A bizonyítékok törvényessége tekintetében kiemelte, hogy a finn jogsegély keretében beszerzett kihallgatások, így tanú² tanúként tett vallomásai sem vehetők figyelembe bizonyítékként, mert a jegyzőkönyvek figyelmeztetést nem tartalmaznak. Emellett törvénytelenül került sor tanúkénti kihallgatására, hiszen önmagára is terhelő vallomást tett, őt az ügyben gyanúsítottként kellett volna megszólítani. Rámutatott arra is, hogy miután tanú²t őrizetbe vették, a fogva lévő terhelt kihallgatására három nappal később került sor törvénysértő módon. Minderre figyelemmel tanú²nak mind a tanúként, mind a gyanúsítottként tett vallomását ki kell rekeszteni a bizonyítékok közül, akár csak a törvénysértő módon beszerzett egyéb tanúvallomásokat.

A védő a titkos adatszerzés vonatkozásában is kifejezte aggályát, részletesen felhívva a Terhelt² II. rendű és Terhelt³ III. rendű vádlottal szemben elrendelt titkos adatszerzés engedélyezésére, illetve hosszabbítására vonatkozó adatokat, határozatokat. Jogi álláspontja szerint a lehallgatás maximális ideje 180 nap lehet, ezért az egyesítés folytán ebben az ügyben a titkos adatszerzés 2009. december 19. napján vette kezdetét, így a törvényben meghatározott 180 nap 2010. szeptember 6. napján letelt. Ezen az időponton túl minden lehallgatásra törvénytelenül került sor, ezért valamennyi közlemény és mindazon vallomásrészek kirekesztését kérte a bizonyítékok köréből, amelyek a 180 napon túli beszélgetések elétárása után reagálásként kerültek jegyzőkönyvbe. Hivatkozott arra is, hogy a II. és III. rendű vádlottak cselekménye legfeljebb az 1978. évi IV. törvény szerinti Btk. 254. § (1) bekezdésének megállapítására volt alkalmas, amely két évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett vétség volt, így a titkos adatszerzés 1998. évi XIX. törvény szerinti Be. 201. §-ában meghatározott törvényi feltételei sem álltak fenn.

Kifogásolta továbbá az elkövetési érték megállapítását, tekintettel tanú² azon vallomására, mely szerint az illegális fogadóirodák a feltett pénzösszeg mértékéből tudták azt, hogy az adott mérkőzés manipulált, ezért teljesen nyilvánvaló, hogy ők is megfogadták a mérkőzést, és így akár nyereségre is szert tehettek, nem károsultak.

Kifejtette továbbá, hogy az egyéb¹¹ közhasznú társadalmi szervezet, nem pedig gazdálkodó szervezet, ezért a korrupciós bűncselekmény tényállási elem hiányában nem valósulhatott meg. Rámutatott arra is, hogy a törvényszék indokolása nem terjedt ki arra, hogy a finn

labdarúgó csapat és a csapat1 csapatának játékosai miatt minősülnek gazdálkodó szervezet dolgozóinak.

Az informatikai rendszer felhasználásával elkövetett csalás tekintetében hangsúlyozta, hogy az internetes felület rendeltetésszerű használata nem eredményezi ennek a bűncselekménynek a megállapítását. Jelen esetben a valóltan adatbevitel nélküli rendeltetésszerű használat okán tényállási elem hiányában nincs bűncselekmény. Nincs tényadat arra, hogy mekkora összeggel történtek a fogadások, és maga tanú2 is többféle adatot közölt a fogadások volumenét tekintve.

Megjegyezte azt is, hogy a közvetlen bizonyítékok hiánya álláspontja szerint egyértelműen kizárja a kétséget kizáróan bizonyítottság lehetőségét.

Minderre tekintettel indítványozta, hogy az ítélet eljárási hiányosságainak és a Be. 592. §-a szerinti megalapozatlansági okok kiküszöbölésére a fellebbviteli bíróság hallgassa ki törvényes figyelmeztetéseket követően a tanúkat, köztük a grúz tanúkat is, keresse meg a vádiratban szereplő sértetteket és hallgassa ki törvényes képviselőiket, továbbá a törvénytelenül beszerzett bizonyítékokat rekessze ki a Be. 167. § (5) bekezdése szerint. Amennyiben a másodfokú bíróság az előterjesztett megszüntetési indítvánnyal nem ért egyet, abban az esetben az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, és a Be. 591. § (1) bekezdés b) pontja alapján eltérő tényállás megállapítását követően az I., II., III. és IV. rendű vádlottat mentse fel az ellenük emelt vád alól. Másodlagosan a Be. 592. § (2) bekezdésének a), b), c) és d) pontjában írt megalapozatlansági okokra tekintettel a Be. 609. § (2) bekezdés d) pontja alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta. Harmadlagos indítványa enyhébb büntetés, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására irányult.

[11] Az V. rendű vádlott védője fellebbezése indokolásában a bejelentett fellebbezését annyiban pontosította, hogy az elsősorban részben felmentésre, illetve megszüntetésre és enyhítésre, másodsorban enyhítésre irányul. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben folytatta le, tényállását mérlegeléssel állapította meg, mely a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontjai alapján részben megalapozatlan, mely részbeni megalapozatlanságot a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés b) pontja alapján ki tudja küszöbölni és eltérő tényállást állapíthat meg, mely alapján V. rendű vádlott felmentésének lehet helye.

Az elsődleges indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy az ítéleti I/7. tényállás tekintetében az eljárás megszüntetésének van helye. Kiemelte, hogy az elsőfokú ítélet e körben nem tartalmaz indokolást, azonban nyilvánvalóan elfogadta a törvényszék a főügyészégi álláspontot, hogy a külföldi bíróság1 tényállása nem feleltethető meg a vádirati tényállásnak a számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény, valamint a közokirat-hamisítás tekintetében. Álláspontja szerint azonban tévedett az elsőfokú bíróság, amikor ezt magáévátette, mert ez csak a közokirat-hamisítás tekintetében helytálló. Rámutatott arra, hogy az ügyészség által hiányolt tényállási elemek (a mérkőzésre a szervezet pontosan hol, ki által, milyen fogadóirodánál mekkora összeggel és milyen módon fogadott) a cremonai ítéletben megtalálhatók, ezen ítélet és a vádirat teljes egészében azonos tényállást tartalmaz, és az olasz

Btk. 110. cikke és annak magyarázata is a csalárd cselekedeteket említi. Felhívta arra is a figyelmet, hogy a tettazonosságot alátámasztja az V. rendű vádlottal szemben a külföldi bíróság¹ által kibocsátott nemzetközi elfogatóparancsban rögzített tényállás, amely egyébként a későbbi olasz ítélet tényállásának az alapja, és amely tartalmazza azokat a tényállási részeket, amiket a vádat képviselő ügyészség hiányolt, valamint a Fővárosi Főügyészség nemzetközi elfogatóparanccsal összefüggő NF.9547/2012/1. számú indítványa is. Mindezek alapján azt indítványozta, hogy az I/7. tényállási pont vonatkozásában az ítéltábla az V. rendű vádlottal szemben számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntette miatt indult eljárást a Be. 567. § (1) bekezdés b) pontja alapján szüntesse meg.

Kiemelte, hogy a III/1-2. tényállások tekintetében az V. rendű vádlott felelősségét a törvényszék tanulnak a 2011. augusztus 31. napján folytatólagosan tett, lényegi ellentéteket tartalmazó tanúvallomására alapítja. Érvelt azzal, hogy ezen lényegi ellentéteket az ítélet nem oldja fel, a törvényszék csupán önkényesen kiragadta a vallomásból azokat a részeket, amik a vádat alátámasztani látszanak, míg az önellentmondó részekről hallgat, így e körben indokolási kötelezettségének nem tett eleget. Felhívta a figyelmet arra, hogy ezen tényállások tekintetében a hivatkozott tanúvallomásokon kívül pusztán okirati bizonyíték és lehallgatások állnak rendelkezésre, amelyek csupán a manipulációt támasztják alá. Mindezek alapján azt indítványozta, hogy e tényállási pontok tekintetében az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdés b) pontja alapján a hivatkozott megalapozatlanságot küszöbölje ki, a rendelkezésre álló okiratok, illetve helyes ténybeli következtetések alapján állapítson meg eltérő tényállást, az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján változtassa meg és az V. rendű vádlottat a folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntette miatt emelt vád alól mentse fel.

Fellebbezése írásbeli indokolásában a védő foglalkozott azzal is, hogy a felmentés és a megszüntető határozat elmaradása esetén sem lehet az V. rendű vádlott cselekményeit bünszervezetben elkövetettnek minősíteni. Kiemelve, hogy az V. rendű vádlott bünszervezetben betöltött szerepével az elsőfokú bíróság ítélete szüksézávan fogalmaz, rámutatott arra, hogy az ítélet egyrészt általánosságban II-V. rendű vádlottakat együttesen említve írja le, hogy mi volt a feladatuk, másrészt a csapat¹-csapat² mérkőzés kapcsán a bünszervezeti cselekmény és a pénz kivitele ítélt dolog, harmadrészt pedig arra, hogy az helység¹⁹ban megrendezésre került egyéb³ kubai válogatottat érintő mérkőzéseinek manipulálása nem képezi a vád tárgyát. Mindezek alapján, mivel V. rendű vádlott kötődése, részvétele a bünszervezetben nem igazolható, az ítéleti hivatkozások részben vád tárgyává nem tett mérkőzésre, részben ítélt dologra vonatkoznak, a bünszervezetben elkövetést, még büntetőjogi felelősség megállapítása esetén is mellőzendőnek tartotta.

A másodlagos, enyhítésre irányuló fellebbezése kapcsán azt emelte ki, hogy a törvényszék az enyhítő és súlyosító körülményeket nem súlyuknak és arányuknak megfelelően értékelte. Álláspontja szerint az enyhítő körülményekre, az V. rendű vádlott büntetlen előéletére, rendezett életvitelére és különösen a vádlottaknak nem felróható extrém időmúlásra tekintettel lehetőség van enyhítésre, ezért azt indítványozta, hogy az ítéltábla az V. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést jelentősen enyhítse és a büntetés végrehajtását függessze fel.

[12] A VI. rendű vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában előre bocsátotta, hogy a törvényszék ítélete a Be. 592. § (2) bekezdés b), c) és d) pontjaiban

felsorolt részleges megalapozatlansági okban szenved. Kiemelte, hogy egyetlen olyan vallomás sincs, amely szerint Terhelt⁶ VI. rendű vádlott tagja lett volna bűnszervezetnek, és olyan vallomás sincs, amely szerint a VI. rendű vádlott tudott volna arról, hogy az őt érintő tényállási pontokban a bűnszervezethez társított mérkőzések bármelyikére is fogadott volna bárki, amellyel a fogadóirodáknak kárt okozott. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett tanú² vallomásán, aki a 2014. június 25. napján megtartott tárgyaláson úgy nyilatkozott a cég⁴ nevű cég tekintetében, hogy arról a helység⁸i mérkőzés után hallott először, és annak a cégnek nincs köze szervezethez, míg a bíróság ennek pont az ellenkezőjét állapította meg történeti tényállásában. Kifejtette azt is, hogy az elsőfokú bíróság a kár megállapítása tekintetében jogszabálysértően járt el, mert a bekövetkezett kár összegét az adott fogadással kapcsolatban realizált nyeresémmel tekintette egyenlőnek. A védő hivatkozott arra, ha egy mérkőzéssel kapcsolatos fogadás oddsa 1,2, az azt jelenti, ha valaki 1000 forint összegben fogad, akkor 1200 forintot kap, vagyis a fogadóiroda vagyonában bekövetkezett értékcsökkenés a befizetett összegben felüli rész. Minderre figyelemmel nem lehet pontosan megállapítani a kár összegét, arra is tekintettel, hogy a fogadóügynöknek a hitelkeret terhére ténylegesen be kellett fizetni a fogadás összegét a fogadóirodánál, emellett a fogadóügynök részére jutalék is járt. Miután tanú² nem volt kapcsolatban a fogadóügynökökkel, a köztük és az I. rendű vádlott közötti egyeztetésekről semmilyen közvetlen információja nem lehetett. Mindezek alapján megalapozatlan az elsőfokú bíróság bűnösséget kimondó döntése a VI. rendű vádlott tekintetében a számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekményben. A gazdasági vesztegetéssel kapcsolatos jogi álláspontja szerint hiányzik a minősített alanyiség, a VI. rendű vádlott a egyéb²⁵-szel megbízási szerződést nem kötött, és miután a mérkőzések kívül estek az egyéb¹¹ és a egyéb⁹ tevékenységi körén, így a vádlott az egyéb¹¹ és a egyéb⁹ fegyelmi szabályzatában foglaltakat sem szeghette meg. Rámutatott arra is, hogy a vagyoneklobzás megalapozatlan, mert nincs olyan adat, amely igazolná, hogy a lefoglalt összegeket a VI. rendű vádlott a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerezte volna. A pénzbüntetés tekintetében a napi tételek számát eltúlzottnak tartotta, ugyanakkor megjegyezte, hogy a részletfizetés törvényi feltételei fennállnak. Ugyancsak törvénysértőnek tartotta a fordítói díj megfizetésére kötelezést, utalva arra, hogy a helység¹¹i és az helység¹⁸i eseménnyel kapcsolatban keletkezett költségek a védencét nem érintik, az ő cselekvőségéhez nem kapcsolódnak.

Mindezek alapján elsődlegesen a VI. rendű vádlott felmentésére tett indítványt. Másodlagosan kérte védence felmentését az információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntetében, egyidejűleg indítványozta a kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönre változtatni és annak mértékét csökkenteni úgy, hogy a szabadságvesztés végrehajtásában próbaidőre felfüggeszthető legyen. Az enyhítés indokául megjelölte az időmúlást és azt, hogy a VI. rendű vádlott magatartása csak részesi. Kérte továbbá a közügyektől eltiltás mellékbüntetés és a vagyoneklobzás mellőzését arra figyelemmel, hogy védence 13 éve áll büntetőeljárás hatálya alatt.

[13] A VII. rendű vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 592. § (2) bekezdés a) és d) pontja alapján részben megalapozatlan, mert a törvényszék a tényállást hiányosan állapította meg, illetőleg a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett, továbbá nem tett eleget indokolási kötelezettségének a jogi minősítés és a büntetés kiszabása tekintetében sem. Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a VII. rendű vádlott büntetőjogi felelősségét úgy a korrupciós, mint ahogy a számítástechnikai rendszer és adatok elleni

bűncselekmény tekintetében. E körben, citálva a Btk. (nyilvánvalóan az 1978. évi IV. törvény) 251. §-ában írottakat érvelt azzal, hogy a tényállási elemek közül nem nyert bizonyítást sem a jogtalan előny vagy ígéret elfogadása, sem pedig a köteleességszegés. Felhívta a figyelmet arra, hogy a törvényszék az ítéletben nagyvonalúan átugorja, hogy a VII. rendű vádlott tekintetében nincs bizonyíték sem arra, hogy jogtalan előnyt elfogadott vagy átvett, sem arra, hogy annak tudatában lépett játékvezetőként a pályára, hogy a mérkőzéseket manipulálja. Kiemelte, hogy kétségtelen tény, hogy a VII. rendű vádlott gazdálkodó szervezet tagjának minősül, mert a régi Btk. értelmező rendelkezései az egyéni vállalkozót annak minősíti, azonban nem tisztázott, hogy mikor, hol, kitől és milyen összeget vett át vagy ígéretét fogadta el, és erre vonatkozóan sem tanúl, sem más nem tett terhelő vallomást, csupán annyi derült ki, hogy terhelt⁷ II. és III. rendű vádlottat ismerte, nekik alkalmanként öregfiúk mérkőzést vezetett, volt, hogy azonos településen tartózkodtak és egy alkalommal egy repülőgépen utaztak. Felhívta a figyelmet arra, hogy az elsőfokú ítélet szerint a jogtalan előnyt általában a mérkőzések után kapták meg az érintettek, azonban erre konkrét bizonyíték nem áll rendelkezésre, az egyetlen gyanúra okot adó terhelő vallomás – ha a vallomásból származó bizonyíték törvényes és figyelembe vehető – tanúlé, aki egzakt nyilatkozatot nem tett arra nézve, hogy tanúja lett volna, hogy a VII. rendű vádlott kitől, mikor, hol és milyen összeget fogadott el jogtalan előnyként, csupán feltételezéseinek adott hangot. A köteleességszegés kapcsán arra hivatkozott, hogy maga az elsőfokú bíróság fogalmaz úgy az ítéletben, hogy a játékosok vagy játékvezetők által megvalósított konkrét tevés vagy mulasztás mibenlétét megállapítani nem lehetett, mert az akaratlanul vagy szándékosan ejtett hibák egymástól nem voltak elkülöníthetők. Felhívta a figyelmet arra, hogy a bírósági mérlegelési jogköre arra terjed ki, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességében mérlegelje, arra nem, hogy feltételezéseket tényként szögezzen le. Rámutatott, hogy az VII. rendű vádlottal szemben a nyomozás során titkos adatszerzés nem folyt, telefonbeszélgetéseit nem hallgatták le, nincs hang-, video- vagy fényképfelvétel.

Kifejtett álláspontja szerint bár az elsőfokú bíróság a régi Ptk. 474. § (2) bekezdés, az egyéb¹¹ Fegyelmi szabályzatának 1. § (1) bekezdése és a egyéb⁹ Fegyelmi Kódex 62. pont (1) és (2) bekezdés, valamint a 69. pont (1) bekezdésében foglaltak megsértését róta a VII. rendű vádlott terhére, azonban ezek egyikét sem sértette meg, hiszen az argentin és helység¹³i mérkőzésekre nem terjed ki az egyéb¹¹ Alapszabályának hatálya, így a régi Ptk. 474. § (2) bekezdés és az egyéb¹¹ Fegyelmi szabályzatának megsértése kizárt, míg a hazai mérkőzések kapcsán a egyéb⁹ 62. pontjának megsértése sem valósulhatott meg, míg a 69. pontra nézve vizsgálni kellett volna, hogy a VII. rendű vádlott szövetkezett-e bárkivel a mérkőzés befolyásolására vagy követett-e el konkrét szakmai szabályszegést, azonban ez az elsőfokú eljárás során nem történt meg. Hangsúlyozta, hogy abból, hogy terhelt⁷ egy alkalommal egy repülőn utazott a II. és III. rendű vádlottal, valamint abból, hogy V. rendű vádlott egyszer egy benzinkútról megnézett egy olyan mérkőzést, amit a VII. rendű vádlott vezetett, nem következik, hogy velük szövetkezett volna, további sem a titkos adatszerzés, sem az egyéb bizonyítékok nem tartalmaznak információt arra vonatkozóan, hogy a VII. rendű vádlott ténylegesen szövetkezett-e mérkőzés befolyásolására. Felhívta a figyelmet arra is, hogy az annak megállapítására vonatkozó többszöri védői indítványokat, hogy a vád alá helyezett játékvezetők a mérkőzésen milyen magatartást tanúsítottak, ténylegesen szegtek-e szabályt, az elsőfokú bíróság rendre elutasította, és még akkor sem vizsgálta ezt, amikor tanúl azt vallotta, hogy a 2010. december 18-i helység¹²-helység¹³ mérkőzésen 75. percben született gól kapcsán terhelt⁷ – akinek a térfelén történt a gólszerzés – nem jelzett lest, azt kizárólag a tanú ítélte annak. A védő álláspontja szerint, amennyiben a VII. rendű vádlott szándéka az volt, hogy a mérkőzés eredményét az elvártak szerint manipulálja, akkor ennél a gólnál lest jelzett volna, de ilyen nem történt. Szakértői bizonyítás okán ugyancsak elmaradt

annak vizsgálata, hogy a VII. rendű vádlott az csapat9helység⁴³ és a csapat11helység⁴⁰ mérkőzéseken követett-e el kötelességszegést annak ismeretében, hogy mindkét mérkőzésen a hosszabbítást cserék, szabálytalanságok, sérülések indokolták.

A számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény tekintetében kifejtett jogi álláspontja szerint a VII. rendű vádlott nem tört fel számítástechnikai rendszert, oda a fogadási ügynökök saját azonosítójukkal, jelszavukkal léptek be, melynél fogva az elkövetési magatartás megvalósulása kizárt. Érvelése szerint terhelt1 I. rendű vádlott közvetett tettese volt e bűncselekménynek, vele a VII. rendű vádlott soha nem találkozott, ezért nem is erősíthette a bűncselekmény elkövetésére kialakult szándékát. A feltételezett tettesi és bűnsegédi magatartások között olyan távoli az összefüggés, hogy az nem alkalmas büntetőjogi felelősség megállapítására. Rámutatott arra is, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított kár bizonyítatlan, becslésből ered, melyre büntetőjogi felelősséget alapítani nem lehet. Hangsúlyozta továbbá, hogy az elsőfokú bíróság adós maradt azzal is, hogy pontosan ki, mikor, mekkora összegű kárt szenvedett. Minthogy a terminál vagy a szerver fizikai helye és a bekövetkezett kár helye is külföldön, helység²³ban található, ezért a védő álláspontja szerint kérdéses a magyar joghatóság az ügyben. Minderre tekintettel indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság terhelt7 VII. rendű vádlottat a Be. 556. § (1) bekezdése alapján mentse fel az ellene emelt vád alól.

[14] A VIII. rendű vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában az ítélet kihirdetését követően bejelentett fellebbezését azzal tartotta fenn, hogy az a bünszervezet megállapításának mellőzésére is irányul. Kifejtette, hogy a törvényszék ítélete részben megalapozatlan, mert helytelen ténybeli következtetéseket tartalmaz és részben felderítetlen, azonban e megalapozatlanság álláspontja szerint a másodfokú eljárás során kiküszöbölhető. Kiemelte, hogy Terhelt8 VIII. rendű vádlottal kapcsolatos érdemi bizonyíték tanú1 tanú vallomása, akinek a vallomásai közül, ha a törvényszék ítéletet hozó tanácsa előtt tett vallomásait fogadja el a bíróság, akkor az bizonyítottság hiánya miatti felmentést eredményez, míg ha a tanú korábbi vallomásait fogadja el, úgy vizsgálni kell azt, hogy a vádbeli cselekményeknek külön-külön fennáll-e a Btk.-ban rögzített összes törvényi tényállási eleme, továbbá vizsgálandó az egyes bűncselekménynél a bünszervezetben történő elkövetés megléte vagy ennek hiánya.

A számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény különösen nagy kárt okozó minősített esete kapcsán kiemelte, hogy megfoghatatlan tényállási elem az elkövetési érték, vagyis a fogadóirodák kára, melyet az ügyészség is elismert vádbeszédében. Utalt rá, hogy a vagyon elleni bűncselekmények esetén pusztán személyi jellegű bizonyítékokra alapítani a kárértéket nem elegendő, hiszen az értékhatárhoz eltérő büntetési tételek kapcsolódnak, jelen ügyben ráadásul a bűncselekmény minősítéséhez kapcsolódik a bünszervezet megállapításának lehetősége is. Idézve az elsőfokú ítéletet rámutatott, hogy a törvényszék két forrást említ a kárérték meghatározása kapcsán, tanú2 és tanú3 tanút, amely álláspontja szerint nem elégséges bizonyítás e körben és részbeni felderítetlenséget eredményez a kárértéket illetően. Álláspontja szerint nem állapítható meg a bünszervezeti elkövetés, amivel egyébként az elkülönített büntetőeljárásokban nem is próbálkozott az ügyészség, és mindezek alapján felmentésnek van helye elsődlegesen. Másodlagosan pedig rámutatott arra, hogy kétséget kizáróan nem nyert bizonyítást, hogy azzal a három mérkőzéssel, amelyhez részesi magatartásával kapcsolódott a VIII. rendű vádlott, 50 millió forintot meghaladó kár keletkezett volna. Ez esetben enyhébb minősítésnek van helye. Ehhez kapcsolódóan érvelt

azzal is, hogy miután tettesi alapcselekmény nem nyert bizonyítást, ezért a VIII. rendű vádlott büntetőjogi felelőssége járulékos magatartásban sem állapítható meg.

Mindezek alapján indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság a VIII. rendű vádlottat mentse fel az ellene emelt vádak alól, amennyiben a vádlott bűnössége megállapítható 2 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekményben, úgy azt minősítse az 1978. évi IV. törvény 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulatába ütköző cselekménynek, és egyidejűleg a bűnszervezetben történő elkövetés megállapítását mellőzze. Ez esetben pedig indokolt a büntetés enyhítése – végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása - a jelentős időmúlásra, a vádlott megromlott egészségi állapotára és járulékos magatartására tekintettel.

[15] A IX. és X. rendű vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában hivatkozott arra, hogy e vádlottak az eljárás elejétől beismerték a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését, önmagukra és társaikra nézve is terhelő vallomást tettek. Rámutatott az elkövetés óta eltelt több mint 11 éves időmúlásra, arra, hogy míg a nyomozás során 18. életévüket be nem töltött gyanúsítottakkal szemben az ügyészség megrovást alkalmazott, addig a X. rendű vádlottal szemben, aki mindössze 5 hónappal múlt el 18 éves, vádemelésre került sor. Felhívta a figyelmet arra, hogy IX. rendű vádlott az eljárás alatt felsőfokú végzettséget szerzett, jelenleg is dolgozik. A IX. és X. rendű vádlott eljárás alatti életvitelére, jelenlegi anyagi helyzetükre és különösen az eljárás elhúzódására tekintettel úgy ítélte meg, hogy a IX. és X. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés eltúlzott, ezért annak jelentős enyhítését kérte mindkét vádlott tekintetében.

[16] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a másodfokú nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbezése irányát és annak írásbeli indokolását változatlanul fenntartotta. Azt szükségesnek látta kiegészíteni a törvényes vád hiányával kapcsolatban azzal, hogy az elsőfokú ítélet [507]-[509] bekezdéseiben e körben kifejtettekkel maradéktalanul egyetért. Az I. rendű vádlottat érintően kifejtett joghatóság hiányával kapcsolatban rámutatott arra, hogy a legfőbb ügyész kezdeményező határozata a bírósági iratok között rendelkezésre áll. Az olasz ítélet elismerése tekintetében hangsúlyozta, hogy a megfeleltetés intézményét a 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-a iktatta be az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény 111. §-aként. A törvény miniszteri indokolása szerint a tagállami ítélet érvényének vizsgálatánál a terhelt azonos cselekményét szigorúan kell értelmezni, a történeti tényállás alapján, annak azonossága kell a tettazonosság megállapításához. Álláspontja szerint az olasz bíróság által megállapított ítéleti tényállás nem feleltethető meg a vádirati tényállásnak, sem a számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntette, sem kizárólag az V. rendű vádlottat érintő közokirat-hamisítás büntette vonatkozásában. Kiemelte, hogy a tanúkkal közölt figyelmeztetések mind a régi, mind az új Be. rendelkezéseinek megfeleltek, azok törvényesek voltak. tanú2 vallomásának felhasználhatósága tekintetében visszautalt a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.1190/2013/27. számú átirata 8. oldalán az ezzel kapcsolatban kifejtettekhez. A titkos adatszerzés törvényességével kapcsolatban fenntartotta az ügyészi viszonzásban részletesen kifejtetteket, csatlakozva az elsőfokú ítélet [261] bekezdésében kifejtettekhez. Rámutatott arra is, hogy a titkos adatszerzés közleményei nem önálló bizonyítékok. Hangsúlyozta, hogy az ítéleti tényállás döntően megalapozott, a részbeni megalapozatlanság kiküszöbölhető a személyi rész kiegészítésével a II. és III. rendű vádlottak

tekintetében. Kiemelte, hogy a bíróság az indokolási kötelezettségének eleget tett, megindokolta, hogy azon tanúk esetében, akik a tárgyalás során megváltoztatták a vallomásaikat, miért a terhelő vallomásokat fogadta el. Ezzel kapcsolatban hivatkozott az ügyészi perbeszéd 225. oldalától kezdődően kifejtettekre is. Érvelése szerint a törvényszék okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és az átiratában írt pontosításokkal a vádlottak cselekményeinek minősítése is törvényes. A bűnszervezet megállapíthatósága tekintetében csatlakozott az ítéletben kifejtett jogi indokoláshoz. A büntetés kiszabása tekintetében hangsúlyozta, hogy az I. és II. rendű vádlottakkal szemben a kezdeményező, vezető szerepükre, a társas elkövetésre és a számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény folytatólagos elkövetésére indokolt a középértéket közelítő tartamú fegyházbüntetés kiszabása. Kiemelte továbbá, hogy I-VIII. rendű vádlottak tekintetében indokoltnak tartja a végleges hatályú foglalkozástól eltiltást. Az I. rendű vádlott tekintetében utalt arra is, hogy a kiutasítás mellett nem szabható ki pénzbüntetés, ezért a pénzbüntetésre és annak átváltoztatásra vonatkozó valamennyi ítéleti rendelkezést mellőzni kell. Indítványozta tehát az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a bűncselekmények minősítésének helyesbítését, a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának felemelését az I. és II. rendű vádlott tekintetében és az I-VIII. rendű vádlottak végleges hatályú foglalkozástól eltiltását.

[17] Az I-IV. rendű vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen megtartott perbeszédében mindenben fenntartotta bejelentett fellebbezését és annak írásbeli indokolását. Előre bocsátotta, hogy határozott álláspontja szerint az elsőfokú ítélet felülbírálatra alkalmatlan. A területi hatályt érintően kiemelte, hogy az I. rendű vádlottól 2013-ban kapott meghatalmazást az ügyvédi irodájuk, amennyiben a legfőbb ügyész kezdeményező határozata rendelkezésre állt volna, úgy addig kirendelt védő látta volna el az I. rendű vádlott védelmét, de erre az eljárásban nem került sor. Utalt arra is, hogy nem teljesítette a törvényszék az indokolási kötelezettségét, miután nem reagált a védőbeszédében elhangzott kifogásokra. Fenntartotta azon álláspontját is, hogy a tanúk figyelmeztetése nem volt törvényes. Az olasz ítélet tekintetében kihangsúlyozta, hogy az eljárás megszüntetésének van helye az I/7. tényállási pont tekintetében. Rámutatott arra is, hogy miután az I/4-I/6. tényállási pontok a grúz tanúk vallomásán alapulnak, ezért nem mellőzhető az ő tanúkénti kihallgatásuk. Határozott álláspontja szerint a sértett tudattartalmának vizsgálata nélkül nincs bűncselekmény, hiszen az is lehet, hogy kár sem következett be. A bizonyítékok törvényességét érintő kifogásait is fenntartva, elsődlegesen az I. rendű vádlottal szemben az eljárás megszüntetésére, másodlagosan az I-IV. rendű vádlottak felmentésére, harmadlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt, felmentés hiányában pedig enyhébb büntetés, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta, utalva arra, hogy a kiszabott fegyházbüntetések mértéke 13 év után nem felelnek meg sem a speciális, sem a generális prevenciónak.

[18] Az V. rendű vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen megtartott perbeszédében fenntartotta fellebbezését és annak írásbeli indokolását. Az olasz ítélet kapcsán rámutatott arra, hogy a közokirat-hamisítás büntette tekintetében nincs tettazonosság, de a vádiratban szereplő többi tényállás és bűncselekmény tekintetében fennáll a tettazonosság, hiszen az olasz ítéletben is szerepel az ázsiai honlap, az odds és a fogadás ténye. Megjegyezte, hogy az V. rendű vádlott tekintetében kiadott európai elfogatóparancs is tartalmazta a teljes tényállást. Ezért álláspontja szerint a számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény tekintetében az eljárás megszüntetésének van helye. Határozott

álláspontja szerint az indokolási kötelezettségének nem tett eleget a bíróság, mert nem adott magyarázatot arra, hogy tanú1 három eltérő korábbi vallomásainak ellentmondó nyilatkozatai közül miért a vádlottakat terhelő vallomást fogadta el. Minderre figyelemmel részben az eljárás megszüntetésére, részben felmentésre tett indítványt, másodlagosan pedig a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

[19] A VI. rendű vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbezését és annak írásbeli indokolását változatlanul fenntartotta. A végleges hatályú eltiltással kapcsolatban kifejtett álláspontja szerint a labdarúgás tekintélyét nem rombolták le a vádlottak, ennek nincs érdemi indoka. Érvelt azzal is, hogy a VI. rendű vádlott 13 éve esett ki a magyar labdarúgásból, oda visszatérésre már nincs reális lehetősége. Elsődlegesen a VI. rendű vádlott felmentésére, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt az ügyészi indítvány elutasítása mellett.

[20] A VII. rendű vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen megtartott perbeszédében fellebbezését és annak írásbeli indokolását változatlanul fenntartotta. Azt annyiban egészítette ki, hogy tanú110 tanú a bíróság előtti kihallgatása során a védő kérdésére több alkalommal megtagadta a válaszadást, emiatt a tanút a bíróság nem figyelmeztette, nem bírágolta, így több kérdés nyitva maradt. Felhívta az ítéltábla figyelmét arra, hogy a védő kérdésére a tanú nem tagadhatta volna meg a választ, arra törvényes oka nem volt.

[21] A VIII. rendű vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a bejelentett fellebbezését és annak indokolását változatlanul fenntartotta. Kiemelte, hogy amennyiben a bíróság tanú1 tanúnak a megváltoztatott vallomását fogadta volna el a tényállás alapjául, úgy a VIII. rendű vádlottat fel kellett volna menteni a vádak alól. Megismételte, hogy a számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntette csak ebben az ügyben merült fel, az elkülönített ügyekben nem. Fenntartotta azon álláspontját is, hogy kétséget kizáróan nem lehet megállapítani, hogy a kár az 50 millió forintot meghaladta volna, ezért az alapesetet kell megállapítani. A vesztegetés tekintetében kiemelte, hogy kellett egy tettes, akinek elkövetési magatartásához a VIII. rendű vádlott, mint partjelző magatartása bűnsegédként kapcsolódott, azonban az írásbeli indokolásban kifejtettek szerint a bűnsegédi felelőssége sem állapítható meg. Elsődlegesen felmentésre tett indítványt, másodlagosan a VIII. rendű vádlott rossz egészségügyi állapotára, daganatos megbetegedésére, az esetleges eltérő jogi minősítésre tekintettel végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés, akár enyhítő szakasz alkalmazásával pénzbüntetés kiszabását indítványozta.

[22] A IX. és X. rendű vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen tartott perbeszédében fellebbezését és annak indokolását változatlanul fenntartotta annak kifejtésével, hogy a kiskorú veszélyeztetése büntettének helyes jogi minősítése a IX. rendű vádlott esetében a Btk. 208. § (1) és (2) bekezdés a) pontja. A fellebbezése indokolásában írtakra figyelemmel mindkét vádlott tekintetében enyhítésre tett indítványt.

[23] Terhelt2 II. rendű vádlott az utolsó szó jogán hangsúlyozta, hogy 30 évig focizott hat országban profi labdarúgóként. Három évet töltött előzetes letartóztatásban, 2 évet házi őrizetben, 1 évig lakhelyelhagyási tilalom alatt állt. Ez idő alatt elvált, majd a házi őrizet alatt megismerkedett jelenlegi élettársával, akivel egy 16 és egy 18 éves fiút nevelnek közösen, mindkét gyermek élsportoló, azonban tanulási nehézségeik vannak. Utalt arra, hogy játékosügynöki tevékenységből él, mert a futballtársadalom visszafogadta. Jelenleg három ghánai játékost menedzsel. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú ítéletben kiszabott büntetés eltúlzott, az eljárás nem csak őt, hanem a családját is megviselte. Rámutatott arra, hogy a számítástechnikai rendszer és adat elleni bűncselekménnyel csak az iratismertetésnél találkozott, korábban csalás volt a gyanúsítás tárgya. Minden más ellene folytatott eljárásban vesztegetés miatt ítélték el. Kiemelte, hogy a számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekményt nem követte el, hiszen az ítéletben megjelölt fogadóirodák nem is léteznek, ráadásul létezik tétplafon, ekkora tétekkel nem is lehet fogadni, például a létező egyéb4 fogadóirodánál. Érvelt azzal, hogy tetteiért már megfizetett, hasznos tagja a társadalomnak, és kifogásolta, hogy egy olyan ember vallomása alapján ítélik el, aki jelenleg is embercsempészség miatt van házi őrizetben Magyarországon. Érvelése szerint a törvényszék nem adott magyarázatot arra, hogy tanú2nak miért a ránézve terhelő vallomását vette figyelembe, holott - példákat felidézve mutatott rá arra, hogy - a vallomása önellentmondásos. Álláspontja szerint a két grúz tanú az ő vallomását igazolta volna, ezért sérelmezte, hogy tanúkihallgatásukra nem került sor. Az olasz ítélettel kapcsolatban megjegyezte, hogy nem tett beismerő vallomást, de bűnösnek vallotta magát, hogy befejeződjön az eljárás egy olyan tényállás alapján, amely miatt Magyarországon ismét elítélték.

[24] Terhelt3 III. rendű vádlott az utolsó szó jogán maga is hangsúlyozta, hogy a fogadási csalásra nincs bizonyíték, a sporteredmény tiltott befolyásolása pedig csak 2014. óta létező tényállás. Nincs semmilyen adat arra, hogy ki, mikor, hol fogadott. Nem létezik bünszervezet sem. Az olasz hatóságok előtt megegyezés született, már a felfüggesztés próbaideje is lejárt, mire Magyarországon megszületett az elsőfokú ítélet. Szabadlára kerülése óta dolgozik, felépítette a vállalkozását. Egy 6 és egy 3 éves gyermeket nevel a feleségével közösen, és támogatja az édesanyját és az anyósát. Kérte, hogy csak abban ítélje el őt a bíróság, ami minden kétséget kizáróan bizonyított.

[25] Terhelt4 IV. rendű vádlott az utolsó szó jogán kiemelte, hogy idős szüleivel él együtt, maga is komoly, gyógyíthatatlan szembetegséggel küzd. Féléve sikerült bejelentett munkára szert tennie. Felidézte, hogy hosszan tartó előzetes letartóztatás van mögötte, 10 hónapot töltött egy perui börtönben elmondhatatlan körülmények között. Kiemelte, hogy az eljárás miatt nincs családja, hiszen az elmúlt közel 12 év alatt szülők, barátok, feleségek, gyermekek sérültek meg az eljárás miatt. Eltúlzottnak tartotta az elsőfokon kiszabott büntetést és rámutatott arra, hogy nincs olyan közvetlen személyi bizonyíték, aki őt terhelte volna az eljárás során. Méltányos és igazságos ítélet hozatalát kérte a bíróságtól.

[26] Terhelt5 V. rendű vádlott az utolsó szó jogán hangsúlyozta, hogy nem bünszervezet tagja. A történeti tényállásban szereplő mérkőzéseken nem volt ott, tanú2t, tanúlt, terheltet nem ismeri. Érvelt azzal is, hogy a törvényszéken meghallgatott telefonhívások nem támasztják alá a bűnösségét, és senki nem tett rá terhelő vallomást.

Hangsúlyozta, hogy 35 éve dolgozik a futballvilágban, jelenleg helységi edző NB III-ban, emellett gyerekeket edz, előadásokat, bemutatókat tart.

[27] Terhelt6 VI. rendű vádlott az utolsó szó jogán kiemelte, hogy a mérkőzéseken játékezői asszisztensként tevékenykedett, ő maga ezekre a mérkőzésekre nem fogadott. Álláspontja szerint nem állapítható meg a számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény. Kifejtette, hogy gyermekvállalásra az eljárás miatt nem került sor, pánik-, szorongásos depressziós betegként került előzetes letartóztatásba, ahol elég sok időt töltött, mert nem tudott terhelőt mondani a társaira. A egyéb34t vezette, játékezőként ellehetetlenült. Jelenleg testvére cégében kisbuszok bérbeadásával foglalkozik, ügyfelei meglegedésére. A tevékenységi körét a COVID-időszak alatt ózongenerátorok eladásával és szervizelésével bővítette.

[28] terhelt7 VII. rendű vádlott az utolsó szó jogán kifejezte abbéli reményét, hogy 12 év után igazságos ítélet születik. Az eljárás során cukorbeteg lett és magas vérnyomás alakult ki nála. Kifogásolta, hogy az ügyben igazságügyi szakértő nem került bevonásra. Jelenleg mérkőzéseket vezet, 15 éve párkapcsolatban él, szülei csapat14ségnél dolgoztak. Kihangsúlyozta, hogy nem szeretne visszakérülni a börtönbe.

[29] Terhelt8 VIII. rendű vádlott az utolsó szó jogán ártatlanságát hangsúlyozta. Kiemelte, hogy minden alkalommal tett vallomást és manipulációról, fogadásról nem volt szó. Soha nem volt tagja bünszervezetnek. A vádlottak közül csak a játékező kollégáit ismerte. Kiemelte, hogy a telefon-lehallgatások sem hozhatók vele összefüggésbe, jóhiszeműen működött közre partjelzőként. Az elsőfokon kiszabott büntetést eltúlzottnak tartotta. Rámutatott arra, hogy személye nem veszélyes a társadalomra: idős szüleivel él egy háztartásban, akiket támogat, miközben maga is súlyos betegséggel küzd.

[30] Az ügyész, a vádlottak és a védők által bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást az I-VIII. rendű vádlottak tekintetében a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései, terhelt1 I. rendű vádlott esetében a Be. 750. § (4a) bekezdése alapján is, míg IX-X. rendű vádlottak vonatkozásában a Be. 590. § (10) bekezdése értelmében teljeskörűen bírálta felül. Ebből következően a másodfokú bíróság vizsgálta az ügyben az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét. A felülbírálat nem terjed ki az ítélet Terhelt11 XI. rendű és Terhelt12 XII. rendű vádlottakra vonatkozó részére, mivel e vádlottak tekintetében az elsőfokú ítélet 2022. április 25. napján jogerőre emelkedett.

[31] A Fővárosi Ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárása perrendszerű volt. A vádirat még a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban régi Be.) hatálya alatt, közel tíz éve, 2013. május 24. napján érkezett

meg a Fővárosi Törvényszékre, amely a régi Be. 554/K. § (1) bekezdésében és az 554/L. § (1) bekezdésében meghatározott soronkívüliségre vonatkozó rendelkezéseket betartotta. Az ügy 2015. szeptember 17. napján történt átszignálására figyelemmel, tanácsváltás miatt, törvényesen került sor az eljárás megismétlésére, részben a tárgyalási jegyzőkönyvek ismertetésével, részben a vádlottak és a tanúk ismételt kihallgatásával. A törvényszék a hirdetményi kézbesítésre vonatkozó szabályokat helyesen alkalmazta az I. rendű vádlott tekintetében, annak szabályszerűsége iránt kétség nem merült fel. Ugyancsak törvényesen járt el a törvényszék, amikor ülnökváltozás miatt megismételte az eljárást. A Be. hatályba lépését követően pedig a Be. 868. § (3) bekezdése értelmében a törvényszék törvényesen járt el a továbbiakban egyesbíróként.

[32] A törvényszék az elsőfokú eljárást a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályoknak megfelelően folytatta le, a vádlottak és védőik az eljárásban törvényes jogaikat maradéktalanul gyakorolhatták, az eljárásban résztvevő személyek – a vádlottak és tanúk – figyelmeztetése a törvényi előírásoknak megfelelően történt. Az elsőfokú bíróság a lehetséges és rendelkezésre álló, a tényállás megállapítása szempontjából jelentőséggel bíró bizonyítási eszközöket teljeskörűen beszerezte és megvizsgálta, ügyfelderítési kötelezettségének a Be. 163. § (2) és (3) bekezdéseiben meghatározottak szerint eleget tett. A vád, valamint a vádlottakat terhelő bizonyítékok törvényességét vitató, az I-IV. rendű vádlottak védőjének hivatkozásaira figyelemmel a fellebbviteli bíróság szükségesnek tartja a következőket rögzíteni:

[33] **A területi és személyi hatályt érintő** védelmi kifogásokat illetően a fellebbviteli bíróság megjegyzi, hogy a bírósági iratok 369. naplószáma alatt található az a tárgyaláson is ismertetett, 2017. december 7. napján – valóban nem a nyomozás elrendelése előtt - kelt BF.343/2015/2-I. számú legfőbb ügyészi határozat, amelyben a Btk. 4. § (1) bekezdésének a) pontja alapján, figyelemmel a 4. § (3) bekezdésére, a helység⁷ⁱ Köztársaságban megvalósított bünszervezetben, folytatólagosan elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény különösen nagy kárt okozó büntette; a ország¹ területén elkövetett nemzetközi kapcsolatban külföldi gazdálkodó szervezet dolgozójának kötelessége megszegésére irányuló vesztegetés vétsége, valamint az ország² területén elkövetett nemzetközi kapcsolatban külföldi gazdálkodó szervezet dolgozójának kötelessége megszegésére irányuló vesztegetés vétsége miatt terhelt¹ (helység⁷, dátum² anyja neve: név¹, lakcíme: cím¹. szám, helység⁷ⁱ állampolgár) tekintetében a Magyarország területén lefolytatandó büntetőeljárást elrendelte. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a legfőbb ügyész határozata rendelkezésre állt, így az I. rendű vádlottal szemben a büntetőeljárás lefolytatásának törvényi akadálya nem volt. Megjegyzi a fellebbviteli bíróság, hogy jelen ügyben a nem magyar állampolgár tanú² tanú és nem terhelt, a vonatkozásában fel sem merülhetett a legfőbb ügyész határozatának szükségessége.

[34] **A titkos adatszerzést érintő** védelmi kifogásokat illetően a fellebbviteli bíróság osztja az ügyészség álláspontját. A titkos adatszerzéssel érintett időszak Terhelt² II. rendű vádlott vonatkozásában összesen 328 nap, melyből a Kecskeméti Városi Bíróság által Bny.1089/2009., 1090/2009., 86/2010. és 88/2010. szám alatt engedélyezett 48 nap, jelen ügyben 180 nap volt. Terhelt³ III. rendű vádlott vonatkozásában összesen 508 nap, melyből a Kecskeméti Városi Bíróság által engedélyezett eljárásban 148, jelen ügyben 366 nap volt. A

titkos adatszerzés elrendelése az 1978. évi IV. törvény 251. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő gazdálkodó szervezet dolgozója által, bünszövetségben és üzletszerűen elkövetett vesztegetés büntette, illetve az 1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntette miatt történt. A titkos adatszerzés eredménye valamennyi elkövetővel szemben és a lehallgatás teljes időszakát tekintve felhasználható, akárcsak ezen hanganyagok érintettek elé tárása vonatkozásában keletkezett jegyzőkönyvek és vallomások. A vonatkozó iratokból kétségtelenül megállapítható, hogy bár a lehallgatással érintett bűncselekmények elnevezése ugyanaz volt a kecskeméti ügyben és az alapügyben is, azonban a lehallgatások elrendelésére, meghosszabbítására különböző tényállások miatt került sor. Mivel az ügyben bünszervezetben elkövetett sorozatjellegű cselekmények folyamatos elkövetése merül fel, így nem egy bűncselekményről, hanem bűncselekmények sorozatáról, különböző tényállásokról volt szó. A titkos adatszerzés elrendelésének a Be. 201. § (1) bekezdés a) és b) pontjára figyelemmel a törvényi feltétele fennállt. Az ügyek egyesítésére utóbb az elkövetői kör azonosságára figyelemmel került sor. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az ügy fogalma a titkos adatszerzéssel érintett személyek és tényállás, az elkövetők cselekményének együttlétét jelenti, így ha az újabb titkos adatszerzés nem ugyanazon tényállásra vonatkozik, amellyel kapcsolatban korábban titkos adatszerzés folyt, akár azonos típusú bűncselekmény miatt is folytatható. Az ítéltábla álláspontja szerint tehát a titkos adatszerzés elrendelésére, hosszabbítására törvényesen került sor, és az annak során beszerzett közlemények pedig törvényes bizonyítékként vehetők figyelembe.

[35] **A vád törvényességének hiányára utaló** védői érveléssel kapcsolatban a fellebbviteli bíróság megjegyzi, hogy a hatályos szabályozás szerint a vád törvényességének alaki feltétele, hogy azt vádlói legitimációval rendelkező személy emelje. A vádirat törvényes elemeit pedig a Be. 422. § (1) bekezdése tartalmazza. Az új eljárási törvényben törvényes vád fogalmának elhagyása szükségszerűen vezetett oda, hogy az eljárás megszüntetésének okai [Be. 492. § (1) és (2) bekezdés] között a törvényes vád hiánya nem szerepel. A vádirat hiányosságának észlelése esetén a Be. 493. §-a ad felhatalmazást a bíróságnak, hogy az ügyészséget megkeresse a hiányosság kiküszöbölése érdekében. Az eljárás nem ügydöntő végzéssel történő megszüntetésére a hatályos szabályok szerint akkor kerülhet sor, ha a vádat nem az arra jogosult emelte, vagy a vádirat hiányosságainak pótlására irányuló felhívás ellenére nem vagy hiányosan tartalmazza a Be. 422. § (1) bekezdésében írt törvényes elemeket és emiatt a vád érdemi elbírálásra alkalmatlan, illetőleg, ha a vádirat nem tartalmazza a vád tárgyává tett cselekményekkel, illetve részcselekményekkel összefüggő, rendelkezésre álló bizonyítási eszközök megjelölését. Megállapítható, hogy az ügyben benyújtott vádirat minden, az 1998. évi XIX. törvény és a Be. által előírt törvényességi (alaki, legitimációs és tartalmi) feltételeknek maradéktalanul megfelelt, mivel az alanyi, tárgyi és büntetőjogi meghatározottság, valamint a személyre konkretizáltság követelményei teljesültek. Minderre tekintettel a vád törvényességét kifogásoló védelmi hivatkozások alaptalanok. A fellebbviteli bíróság tehát maradéktalanul egyetért a fellebbviteli főügyészség átiratában, valamint a törvényszék ítélete [507] – [509] bekezdésében írtakkal.

[36] Az I-IV. rendű vádlottak védőjének **a törvényes tanúfigyelmeztetések hiánya** tekintetében előadott kifogására a fellebbviteli bíróság szintjén osztja a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, mely szerint a bíróság előtt elhangzott tanúzási figyelmeztetések és kioktatások törvényesek voltak. Az 1998. évi XIX. törvény 82. § (1)

bekezdés b) pontjára, illetve a Be. 172. § (1) bekezdés b) pontjára is ki lettek oktatva a tárgyaláson kihallgatott tanúk, a relatív mentességi jogra történő figyelmeztetés és a tanúnak az arra adott válasza a tárgyalási jegyzőkönyvekben hiánytalanul szerepel. Ott, ahol a törvényszöveg nem került idézésre, a tárgyalási jegyzőkönyv a törvényhelyet rögzítette.

[37] Nem helytálló az a védői álláspont sem, mely szerint **tanú2 tanúként tett vallomása** nem vehető figyelembe törvényes bizonyítékként, mivel a finn jogsegély keretében történt kihallgatásakor a megfelelő figyelmeztetéseket nem közölték vele, ráadásul nevezettet tanúként hallgatták ki annak ellenére, hogy az akkor rendelkezésre álló adatok alapján már csak gyanúsítottként lehetett volna bevonni az eljárásba. A fellebbviteli bíróság osztja a fellebbviteli főügyészség e körben kifejtett álláspontját. 2011 májusában, a nyomozás akkori állása szerint az volt megállapítható, hogy a két finn labdarúgó csapat 8 játékosának megvesztegetése miatt helység11ban gyanúsítottként kihallgatott tanú2 a tevékenységét egy kiterjedt nemzetközi bűnszervezet tagjaként követte el, melynek a gyanú szerint magyar állampolgárságú tagjai is voltak. Ezért valószínűsíthető volt, hogy e személyekről és cselekményeikről tanú2 információt tud a magyar hatóságok rendelkezésére bocsátani (finn társhatóságokhoz címzett jogsegély kérelem – nyomozati irat 21. kötet 13. oldal). Konkrét bűncselekmény személyre szabott, megalapozott gyanúja az eljárás adataiból tanú2 vonatkozásában ekkor még nem merült fel. A már hivatkozott jogsegély kérelem megjelölte azt is, hogy nevezett tanúkihallgatását kéri a magyar hatóságok, az 1998. évi XIX. törvény szerinti figyelmeztetéseket maga a jogsegély kérelem is tartalmazta (nyomozati irat 21. kötet 15-17. oldal). Ennek ellenére tanú2t elsőként a finn hatóságok 2011. május 26. napján hallgatták ki más státuszú személykénti megjelöléssel. Ekkor a jegyzőkönyv tartalma szerint a meghallgatottnak felolvasták a jogait és kötelezettségeit, és felhívták a figyelmét arra, hogy nincs igazmondási kötelezettsége (nyomozati irat 21. kötet 261. oldal). Ezt követően a nemzetközi nyomozó csoport tagjaként a magyar ügyészség 2011. október 11. és 12. napján a magyar büntetőeljárásról szóló törvény rendelkezései alapján tanúként hallgatta ki tanú2t, aki e kihallgatásai alkalmával a megfelelő figyelmeztetések ismeretében fenntartotta a jogsegély kérelem végrehajtása során más státuszú személyként előadott vallomását (nyomozati irat 21. kötet 433. oldal). A 2012. április 27. napján kelt folytatólagos tanúkihallgatási jegyzőkönyv szintén azt tartalmazta, hogy nevezett a helység11i kihallgatásain tett vallomásait fenntartja a hamis tanúzás és a hamis vád tilalmának ismeretében is (nyomozati irat 22. kötet 7. oldal). Mindezek alapján tanú2 finn jogsegély útján beszerzett tanúvallomásai az eljárásban törvényes bizonyítékként aggálytalanul felhasználhatók.

[38] **A játékvezetők, játékosok jogviszonyát érintő** védői kifogásokat illetően a fellebbviteli bíróság – osztva a törvényszék ítélete [523]-[526] bekezdésében kifejtett jogi indokolását – hangsúlyozza, Terhelt8 VIII. rendű vádlott és tanú a mérkőzések játékvezetőiként/partjelzőiként a gazdálkodó szervezet dolgozójának tekintendő Terhelt6 VI. rendű vádlottnak és a gazdálkodó szervezet tagjának tekintendő terhelt7 VII. rendű vádlottnak kötelességük megszegéséhez nyújtottak szándékosan segítséget. E tekintetben nincs jelentősége annak, hogy az egyéb11, illetve az egyes szervezeti egységei (például a egyéb25) nem gazdálkodó szervezetek, hanem társadalmi szervezetek. Éppen ezért annak sincs jelentősége, hogy a korrupciós cselekmények törvényi tényállásaiban a társadalmi szervezet, mint törvényi tényállási elem hogyan változott a jogszabályi módosítások alkalmával, hiszen ennek nincs kihatása a cselekmények jogi minősítésére.

[39] A nemzetközi kapcsolatban elkövetett vesztegetés vétségét illetően, **a finn játékosok vonatkozásában** az I-IV. rendű vádlottak védőjének felvetésére reagálva utal arra a másodfokú bíróság, hogy a nyomozati iratok 21. kötet 373-407. oldala tartalmazza a finn játékosoknak a csapat6 Football Club-bal kötött munkaszerződését és azok általános szerződési feltételeit. Ez utóbbi 13. pontja a szerencsejátékról szóló részében tartalmazza azt, hogy a játékos köteles tájékoztatni a munkaadóját és a egyéb¹⁵, amennyiben megkeresés vagy kérés jut tudomására a mérkőzés kimenetelével kapcsolatban a mérkőzés manipulálására.

[40] Az iratokból megállapíthatóan az e tényállási pontban érintett vádlottak egy sportegyesület – külföldi gazdálkodó szervezet – dolgozóiként fenti kötelességük megszegéséért jogtalan előnyt, illetve annak ígérését fogadták el. A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 258/G. §-a szerint e cím alkalmazásában külföldi gazdálkodó szervezet az a szervezet, amely a személyes joga szerint jogi személyiséggel rendelkezik, és az adott szervezeti formában gazdasági tevékenységre jogosult. A csatolt finn jogsegély iratai között fellelhető szerződések alapján kétséget kizáró tény, hogy a sportegyesület olyan társadalmi szervezet, amely jogképes, azaz a saját nevében jogok és kötelezettségek alanyává válhat, így jogi személy. A szponzori támogatás keresése pedig gazdasági tevékenységet feltételez, így a csapat6 Football Club megfelel mind a régi Btk., mind a Btk. külföldi gazdálkodó szervezet fogalom meghatározásának. Kiemeli az ítéltábla, hogy a régi Btk.-ban nevesített „kötségvetési szerv és az egyesület” kifejezések a Btk.-ban már nem szerepelnek nevesítve, mivel a Btk. 258. § (1) bekezdés 8. pontja és a Ptk. 685. § c) pontja alapján mindkettőt lefedi a gazdálkodó szervezet fogalma.

[41] A fellebbviteli bíróság egyetért azzal az elsőbírői állásponttal, hogy az I/7. tényállási pontban írtak – a számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény és a közokirat-hamisítás büntette kivételével – **ítélt dolognak** minősülnek a II-V. rendű vádlottak tekintetében, és ennek megfelelően az elsőfokú bíróság a velük szemben 6-6 rendbeli bűnsegédként, nemzetközi kapcsolatban elkövetett vesztegetés vétsége [1978. évi IV. törvény 258/C. § (1) bekezdés I. fordulata] miatt indult büntetőeljárást megszüntette.

[42] A Schengen-i megállapodás végrehajtásáról szóló 1985. június 14-i Egyezmény (továbbiakban SMVE) 3. Fejezete szól a kétszeres büntetés tilalma (ne bis in idem) elvének alkalmazásáról. Az 54. cikk értelmében az ellen a személy ellen, akinek a cselekményét a Szerződő Felek egyikében jogerősen elbírálták, ugyanazon cselekmény alapján nem lehet egy másik Szerződő Fél területén büntetőeljárást indítani, amennyiben elítélés esetén a büntetést már végrehajtották, végrehajtása folyamatban van, vagy az ítélet meghozatalának helye szerinti Szerződő Fél jogszabályainak értelmében azt többé nem lehet végrehajtani. A ne bis in idem elve feltételezi a részes államok egymás büntető igazságszolgáltatási rendszerébe vetett bizalmát és azt, hogy minden részes állam elismeri a más részes államban hatályban lévő büntető szabályokat. Az ugyanazon cselekmény vonatkozásában a kialakult bírósági gyakorlat szerint egyedüli jelentősége a történeti tényállásnak van, nem pedig a jogtárgysérelem vagy a jogi minősítés azonosságának. A „már végrehajtották” vagy

„végrehajtása folyamatban” van kitétel vonatkozik arra az esetre is, ha a vádlottat szabadságvesztésre ítélték, de a végrehajtást próbaidőre felfüggesztették.

[43] Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény VIII. Fejezete szól a tagállami ítélet érvényéről, amely 2018. január 1. napjától hatályos rendelkezés. Az Eutv. 109. § (1) bekezdése értelmében a büntetőügyben hozott tagállami ítélet a magyar bíróság ítéletével azonos érvényű, és azt a tagállami ítélet meghozatalát követően indult büntetőeljárásban az eljáró bíróság figyelembe veszi, míg a 111. § (2) bekezdése értelmében a tagállami ítélet megfeleltetésére akkor kerülhet sor, ha a tagállami ítélet figyelembe vehető. Egyébként az (1) bekezdés értelmében a megfeleltetés célja, hogy a büntetőügyben hozott tagállami ítélet egyes rendelkezései, az abban kiszabott büntetés vagy alkalmazott intézkedés, valamint ezek jogkövetkezményei összeegyeztethetők legyenek a magyar törvénnyel.

[44] A fenti törvényi rendelkezések összevetése alapján megállapítható, hogy azok a tagállami ítélet meghozatalát követően indult büntetőeljárásban irányadók.

[45] A jelen büntetőeljárásban az ítéltábla álláspontja szerint azonban az olasz ítélet csak részben fedi le az I/7. tényállási pontban írtakat, mivel a számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény vonatkozásában az olasz ítéletek nem tartalmazzak sem tényállást, sem e vonatkozásban kiszabott büntetést. Erre tekintettel – egyetértve az ügyészségi állásponttal – nem állapítható meg tettazonosság, ítélt dolognak csupán az e mérkőzéshez köthető korrupciós cselekmény minősül. A számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény, továbbá Terhelt5 V. rendű vádlott terhére rótt közokirat-hamisítás büntette vonatkozásában az olasz ítéletek nem feleltethetők meg a történeti tényállásnak, lényeges tényállási elemeket, így hogy e mérkőzésre ki, hol, mely fogadóirodánál, mekkora összeggel és odds-szal fogadott, nem tartalmazzak. Erre figyelemmel a számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény tekintetében az eljárás megszüntetésének törvényi akadálya van. terhelt1 I. rendű vádlott tekintetében pedig nem áll rendelkezésre külföldi jogerős ítélet.

[46] Az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le, a lehetséges bizonyítékokat, köztük az olasz jogsegély iratait beszerezte, azokat értékelte. A tárgyaláson kihallgatta a vádlottakat. Terhelt2 II. rendű vádlott az eljárás során bűnösségét mindvégig tagadta, a nyomozás során élt a vallomásmegtagadás jogával, a tárgyaláson részletes vallomást nem tett, azonban a tanúvallomásokra és a lejátszott hanganyagokra észrevételeket terjesztett elő. Védekezésének lényege szerint boszorkányüldözés áldozata, bűnszervezetnek nem tagja, senkit nem vesztegetett meg, a egyéb41 nevű fogadóiroda létezését is vitatta. Terhelt3 III. rendű vádlott a terhére rótt bűncselekményekben nem ismerte el a bűnösségét, a nyomozás során nem tett vallomást, a tárgyaláson tett vallomásában pedig tagadta, hogy bárkit megvesztegetett volna vagy pénzt küldött volna játékosok megvesztegetésére, és tagadta, hogy bűnszervezet tagja lenne, illetve nemzetközi fogadásokat tett volna meg. Terhelt4 IV. rendű vádlott következetesen tagadta bűnösségét, a nyomozás során nem tett vallomást, a tárgyaláson előadott védekezésében pedig kiemelte, hogy bűnszervezetnek nem

volt tagja, senkinek nem adott és nem is vett át vesztegetési pénzt, futár sem volt. Terhelt5 V. rendű vádlott a nyomozás során az I/7. tényállási ponttal kapcsolatban tett vallomást, a bűnösségét tagadva kijelentette, hogy nézőként volt kinn a mérkőzésen, de semmilyen csomagot nem vitt és senkivel nem beszélt. A bíróság előtt élt a vallomásmegtagadás jogával. Terhelt6 VI. rendű vádlott sem a nyomozás során, sem a bíróság előtt nem tett vallomást. terhelt7 VII. rendű vádlott a nyomozás során élt a vallomástétel megtagadásának jogával, a tárgyaláson tett vallomásában pedig tagadva a bűnösségét, azzal védekezett, hogy játékvezetőként, illetve asszisztensként ott volt a mérkőzéseken, de bünszervezetnek nem volt tagja, neki senki nem ajánlott fel pénzt és nem is befolyásolt mérkőzéseket. A nemzetközi tornákon való közreműködéséért kapott alkalmanként 1000 dollárt. Terhelt8 VIII. rendű vádlott nyomozati vallomásában a tényeket nem vitatta, így azt, hogy az érintett mérkőzéseken asszisztensként közreműködött, de állította, hogy nem manipulálta azokat. Terhelt9 IX. rendű és Terhelt10 X. rendű vádlottak pedig az eljárás során mindvégig önmagukat is terhelő beismerő vallomást tettek, mellyel terhelték társaikat, II. és III. rendű vádlottakat is. A törvényszék törvényesen ismertette a vádlottak nyomozás, illetve tárgyalás során tett vallomásait.

[47] A törvényszék a vádlottak védekezésének leellenőrzése és a tényállás tisztázása érdekében számos tanút hallgatott ki, hangfelvételt játszott le, a releváns okirati bizonyítékokat ismertetéssel tette a bizonyítás részévé. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában részletesen és kellő alaposággal értékelte az általa megismert bizonyítékokat. A vádlottak terhére rótt közélet tisztasága elleni bűncselekmények és a bünszervezet létevel összefüggésben logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlottak védekezését fogadta el a tényállás alapjául. A korrupciós bűncselekmények és a bünszervezet létevel összefüggésben a logika szabályainak megfelelő következtetés útján helyes érvekkel fejtette ki, hogy a bűnösséget tagadó vádlotti védekezésekkel szemben a tényállást miért kiemelten tanú2, az ő vallomását részleteiben alátámasztó és azt kiegészítő tanú1, valamint tanú3 tanúk vallomására, továbbá Terhelt9 IX. rendű és Terhelt10 X. rendű vádlottak beismerő vallomásaira és az általuk előadottakat igazoló titkos adatszerzés adataira, továbbá az ismertetett tanúvallomásokra és okirati bizonyítékokra alapította. A törvényszék e tekintetben a logika szabályai szerint, ellentmondásmentesen értékelte a bizonyítékokat, a fellebbviteli bíróság álláspontja szerint indokolási kötelezettségének eleget tett ítélete [178]-[506] bekezdésében, és mérlegeléssel [57]-[177] bekezdésében terhelő történeti tényállást állapított meg. tanú1 és tanú3 tanúk tekintetében rögzíteni kell, hogy a nyomozás során tett terhelő vallomásaikat a bírósági eljárásban utóbb megváltoztatták, ugyanakkor erre elfogadható magyarázattal nem szolgáltak, így a törvényszék ítélkezése alapjául a tanúk nyomozás során tett – és az eljárás egyéb adataival is összhangban álló – vallomását vonta mérlegelési körébe, és ezt kellőképp meg is indokolta. Helyesen fejtette ki, hogy miért nem volt elfogadható az a hivatkozása a tanúknak, hogy az általuk elmondottak csak kitalációk, hiszen a nyomozati vallomásuk részletekben is egyezést mutatott egyéb terhelő bizonyítékokkal.

[48] Itt utal arra az ítéltábla – osztva a fellebbviteli főügyészség ezirányú álláspontját -, hogy a perbíróság Terhelt9 IX. rendű és Terhelt10 X. rendű vádlottak vonatkozásában rövidítetten indokolt (ítélet [601] bekezdése). Az indokolási kötelezettség teljesítése kötelezettség, amely a felülbírálat terjedelméhez igazodik (BH2017.395.). Az elsőfokú bíróság tehát tévesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy IX. és X. rendű

vádlottak tekintetében a felülbírálat korlátozott, mivel a Be. 590. § (10) bekezdésére figyelemmel – függetlenül attól, hogy a terheltekre nézve csak a joghátrányt sérelmező fellebbezést jelentettek be – az ő vonatkozásukban is teljeskörű másodfokú felülbírálatot kell lefolytatni, ezért e vádlottakat érintően sem lett volna helye az ún. rövidített indokolásnak. Valójában a perbíróság a IX-X. rendű vádlottakat érintően is számot adott a bizonyítékértékelő tevékenységéről: idézte a terheltek vallomásait (ítélet [217]-[220] bekezdése), részletesen foglalkozott a IX-X. rendű vádlottakat érintő tényállási ponttal kapcsolatban rendelkezésre álló bizonyítékokkal, és azokat egymással is összevetette (ítélet [480]-[491] bekezdés). Így az indokolási kötelezettség megsértéséről a mértékes fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében sem beszélhetünk.

[49] A II., III. és VI. rendű vádlottaknak, valamint az I-V. rendű és a VIII. rendű vádlottak védőinek eltérő tényállás megállapítására és felmentésre irányuló fellebbezése részben alapos, az I-IV. rendű védő hatályon kívül helyezésre, illetve az eljárás megszüntetésére irányuló fellebbezése nem megalapozott.

[50] A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a törvényszék által mérlegelési jogkörében megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés a), c) és d) pontja alapján részben megalapozatlan, mivel hiányos, ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, továbbá az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett.

[51] Ezért a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján – a fellebbviteli főügyészségi indítvánnyal egyezően – az ítélet személyi részének III. rendű vádlottat érintő részét kiegészíti azzal, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott a cím54 szám alatti bár1-et üzemelteti, melyből havonta 300-500.000 forint jövedelme származik, továbbá vagyonát képezi a cím37 szám alatti ingatlan, amelynek értéke 50-60 millió forint (14.B.1072/2013/600. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv).

[52] Kiegészíti a tényállás bevezető részét (ítélet 16. oldal III. pont) az alábbiakkal: „II-V., továbbá IX. rendű vádlottakat az ítélet személyi részében nevesített ítéletekkel jogerősen jelen eljárás alapját képező hasonló bűncselekmények miatt ítélték el. E jogerős ítéletekben megállapított tényállások lényege szerint II., III. és IV. rendű vádlottak szervezett keretek között, haszonszerzés céljából társaikkal labdarúgó mérkőzések eredményének jogellenes befolyásolására törekedtek, s ennek érdekében játékosokat és játékvezetőket kerestek, kerestettek meg, és nekik pénzt ajánlva igyekeztek befolyásolni a mérkőzéseket abból a célból, hogy fogadóirodáknál fogadásokat kössenek és abból bevételre tegyenek szert.”

[53] Helyesbíti továbbá az elsőfokú az ítéletet akként, hogy az I/3. tényállási pontra vonatkozó [130] bekezdésében nem terhelt7 VII. rendű, hanem Terhelt8 VIII. rendű vádlott volt Terhelt6 VI. rendű vádlott mellett tanú1 asszisztense; illetve

a [172] bekezdéséből mellőzi azt a ténymegállapítást, hogy a VI. rendű vádlott az ígért jogtalan előnyt átvette, mivel a megelőző bekezdés helyesen tartalmazza, hogy a mérkőzés manipulációjában részt vett játéklevezetők az ígért pénzüsszeget nem kapták meg, hiszen a mérkőzés félbeszakadt a szlovák csapat pályáról történt levonulása miatt.

[54] A számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény vonatkozásában a vádlottak bűnösségének megállapítása alapvetően tanú2 vallomásain alapul. E tanú vallomása azonban közvetett bizonyíték, az e bűncselekményt érintő tudomása részben hallomáson, részben feltételezésen alapul. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a közvetett bizonyíték tényből tényre következtetés, ami feltételezi a ténybeli következtetés helyességének vizsgálatát. A közvetett bizonyítékok zárt láncolatának szükségessége kétségtelen, a hangsúly a zártságon van, ami a két végpontot összekapcsolja. A két végpont között minden egyes láncszemnek tény-, illetve tárgyszerűnek kell lennie, nem lehet spekulatív (BH2021.35.). A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint tanú2 vallomásának azon részére, amely az I. rendű vádlotthoz köthető fogadásokra, azok tétjére, odds-ára, illetve az okozott kárra vonatkoznak, önmagában nem alapítható kétséget kizáró bizonyossággal marasztaló tényállás, és ez alapján bűnösség megállapítása. A tanúnak e tényekről közvetlen tapasztalata, észlelése nem volt, vallomásának erre vonatkozó része az I. rendű vádlott közlésén, illetve azon következtetésén alapul, hogy a manipulált mérkőzések után mekkora részesedést szokott kapni az I. rendű vádlottól. Állítását e körben más bizonyítékok nem támasztják alá. Vallomásának hitelességét a fellebbviteli bíróság nem vitatja, azonban a zárt láncolat fennállását nem tartja megállapíthatónak, hiszen maga a tanú is elmondja, hogy azért tartott meg magának 300.000 eurót a finn csapatnak küldött szponzori pénzből, mert úgy érezte, hogy az argentin tornából őt kihagyták, ezért az neki járt. Arra vonatkozóan is többféleképpen nyilatkozott, hogy hány felé került szétosztásra a tiszta nyeremény. Mint ahogyan azt sem tudta pontosan megmondani, hogy az I. rendű vádlott a fogadóügynökökön keresztül a tényállási pontokban írt mérkőzésekhez kapcsolódóan hol, mikor, mekkora összegekkel és milyen odds-okkal fogadott. Éppen ezért kétséget kizáróan az egyes fogadóirodáknál jelentkező kár bekövetkezte, illetve mértéke sem meghatározható. A jogsegély útján megkeresett, legálisan működő sziget1-i cég21 ügyvezetője a 188BET adatbázisra vonatkozóan a jogsegélyben felsorolt személyekkel, részletes sportfogadási adatokkal (ideértve a fogadási eseményt, a fogadási összeget, az adott fogadási esemény kapcsán meghatározott esélyeket és a nyereményeket) a 2007. és 2012. novembere közötti időszakban az ügyben érintett személyekre és mérkőzésekre vonatkozóan érdemi adatokat nem tudott szolgáltatni, fogadásokat nem tudott azonosítani (nyomozati irat 32. kötet 565-605. oldal). A tényállás megállapítása szempontjából a közvetett bizonyíték valamely tény bizonyítására akkor alkalmas, ha a bizonyítandó tényen kívül minden más tény lehetősége kizárt. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint tanú2 vallomása önmagában nem zárja ki a másként történés lehetőségét (fogadóirodák, mint sértettek, illetve a kár tekintetében).

[55] A fellebbviteli bíróság az előzőekre figyelemmel, mivel az elsőfokú bíróság tényből további tényre helytelenül következtetett, a Be. 593. § (1) bekezdés b) pontja alapján helyesbíti

- az I/1. tényállási pontra vonatkozóan a [107]-[108] bekezdésében írtakat azzal, hogy e mérkőzés esetében a bünszervezet vezetője, terhelt1 I. rendű vádlott jogtalan haszonszerzés céljával fogadásokat kötött a fogadó ügynökein keresztül oly módon, hogy a nevezett fogadóirodák számítógépes rendszere útján közölt kínálatból kiválasztotta az általuk manipulált fogadási eseményt – miszerint a mérkőzésen legalább 4 gól esik-, majd a fogadási ügynökein keresztül – az adott fogadóiroda számítógépes rendszerébe történő adatok bevitelével – megjátszotta, azonban ítéleti bizonyossággal nem lehet megállapítani sem a fogadás összegét, sem az odds-okat, sem az okozott kárt;
- az I/2. tényállási pontra vonatkozóan a [120]-[121] bekezdésében írtakat azzal, hogy e mérkőzés esetében a bünszervezet vezetője, terhelt1 I. rendű vádlott jogtalan haszonszerzés céljával fogadásokat kötött a fogadó ügynökein keresztül oly módon, hogy a nevezett fogadóirodák számítógépes rendszere útján közölt kínálatból kiválasztotta az általuk manipulált fogadási eseményt az adott fogadóiroda számítógépes rendszerébe történő adatok bevitelével megjátszotta, azonban ítéleti bizonyossággal nem lehet megállapítani sem a fogadás összegét, sem az odds-okat, sem az okozott kárt, pedig tanúl, mint játékvezető, illetve terhelt7 VII. rendű és Terhelt8 VIII. rendű vádlottak, mint játékvezető asszisztensek – az elvárásoknak megfelelően – kötelességüket megszegve befolyásolták a mérkőzés eredményét, így az a bünszervezet elvárásainak megfelelően alakult;
- az I/3. tényállási pontra vonatkozóan a [132]-[133] bekezdésében írtakat azzal, hogy e mérkőzés esetében a bünszervezet vezetője, terhelt1 I. rendű vádlott jogtalan haszonszerzés céljával fogadásokat kötött a fogadó ügynökein keresztül oly módon, hogy a nevezett fogadóirodák számítógépes rendszere útján közölt kínálatból kiválasztotta az általuk manipulált fogadási eseményt az adott fogadóiroda számítógépes rendszerébe történő adatok bevitelével megjátszotta, azonban ítéleti bizonyossággal nem lehet megállapítani sem a fogadás összegét, sem az odds-okat, sem az okozott kárt, holott tanúl, mint játékvezető, illetve Terhelt6 VI. rendű és Terhelt8 VIII. rendű vádlottak, mint játékvezető asszisztensek kötelességüket megszegve befolyásolták a mérkőzés eredményét, így az a bünszervezet elvárásainak megfelelően alakult;
- az I/4. tényállási pontra vonatkozóan a [140]-[141] bekezdésében írtakat azzal, hogy e mérkőzés esetében a bünszervezet vezetője, terhelt1 I. rendű vádlott jogtalan haszonszerzés céljával fogadásokat kötött a fogadó ügynökein keresztül oly módon, hogy a nevezett fogadóirodák számítógépes rendszere útján közölt kínálatból kiválasztotta az általuk manipulált fogadási eseményt az adott fogadóiroda számítógépes rendszerébe történő adatok bevitelével megjátszotta. A megállapodás és a pénz átvétele ellenére a mérkőzésen nem a kívánt eredmény született, így a játékosok másnap csapat6-ben, az szórakozóhely1-ban visszaadták Terhelt2 II. rendű, terhelt4 IV. rendű vádlottaknak és tanú2-nak a 80.000 eurót, akik mind a nyolc játékosnak 1000-1000 eurót fizettek a jövőbeni együttműködés előlegezésként, ekként ítéleti bizonyossággal nem lehet megállapítani sem a fogadás összegét, sem az odds-okat, sem az okozni kívánt kárt;
- az I/6. tényállási pontra vonatkozóan a [147]-[148] bekezdésében írtakat azzal, hogy e mérkőzés esetében a bünszervezet vezetője, terhelt1 I. rendű vádlott jogtalan haszonszerzés céljával fogadásokat kötött a fogadó ügynökein keresztül oly módon, hogy a nevezett fogadóirodák számítógépes rendszere útján közölt kínálatból kiválasztotta az általuk manipulált fogadási eseményt az adott fogadóiroda számítógépes rendszerébe történő adatok

bevételével megjárta. A megállapodás ellenére a mérkőzésen nem a kívánt eredmény született. Ítéleti bizonyossággal nem lehet megállapítani sem a fogadás összegét, sem az odds-okat, sem az okozni kívánt kárt;

- az I/7. tényállási pontra vonatkozóan a [153]-[154] bekezdésében írtakat azzal, hogy e mérkőzés esetében a bünszervezet vezetője, terhelt I. rendű vádlott jogtalan haszonszerzés céljával fogadásokat kötött a fogadó ügynökei keresztül oly módon, hogy a nevezett fogadóirodák számítógépes rendszere útján közölt kínálatból kiválasztotta az általuk manipulált fogadási eseményt az adott fogadóiroda számítógépes rendszerébe történő adatok bevételével megjárta. A tervezett manipulációnak megfelelő eredmény született a mérkőzésen, azonban ítéleti bizonyossággal nem lehet megállapítani sem a fogadás összegét, sem az odds-okat, sem az okozott kárt.

- A IV. tényállás tekintetében a [175] bekezdésben foglaltakat mellőzi.

[56] A fellebbviteli bíróság az I-IV. rendű vádlott védője által előterjesztett bizonyítási indítványokat, mint szükségtelent, elutasította. A kihallgatott tanúk ismételt kihallgatása a korábban kifejtettek szerint azért szükségtelen, mert törvényes kioktatásban, figyelmeztetésekben részesültek az eljárás során. A grúz tanúk személyes kihallgatása részben a nem kompatibilis grúz és magyar számítástechnikai rendszer, részben a COVID-19 miatt elrendelt utazási tilalom okán hiúsult meg a bírósági iratok tanúsága szerint. A törvényszék a Be. 527. § (1) bekezdés a) pontja alapján a grúz tanúk vallomását törvényesen olvasta fel. A tanúk újbóli megidézése részben szükségtelen, részben az eljárás további elhúzódását eredményezte volna, arra is figyelemmel, hogy a nyomozás során tettek vallomást, illetve önmagukat terhelő vallomás tételére nem voltak kötelezhetők.

A bizonyítékok kirekesztésére vonatkozó bizonyítási indítvány sem foghatott helyt, hiszen - a korábban kifejtettek szerint – nincs az ügyben törvénytelenül beszerzett bizonyíték.

A vádiratban szereplő sértettek megkeresésére és törvényes képviselőinek kihallgatására vonatkozó bizonyítási indítvány túl általános, névre, lakcímre nem konkretizált, mint ahogyan a kihallgatás okai sem kerültek részletesen megjelölésre, így az nem teljesíthető, csupán az eljárás további elhúzódását eredményezte volna.

[57] A fenti kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 592. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla felülbírlata alapjául elfogadta.

[58] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Sem az ügyész, sem a védők nem hivatkoztak fellebbezésük indokolásában új tényre, új bizonyítékokra.

A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a fellebbezésekben írtak a releváns bizonyítékok újraértékelését célozták. A bizonyítékok felülmérlegelését tilalmazó rendelkezés alapján a másodfokú bíróság irányadónak tekintette az elsőfokú ítéletben megállapított és a másodfokú bíróság által kiegészített, illetve helyesbített tényállást. Ezért – az I-VIII. rendű vádlottak gazdasági bűncselekményei kivételével – a vádlottaknak és védőiknek a bizonyítékok újraértékelése útján a vádlottak felmentésére, az eljárás megszüntetésére, illetve a hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

[59] A fellebbviteli bíróság a gazdasági bűncselekmény, a számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény tekintetében osztotta a védők felmentés érdekében előterjesztett fellebbezését. Álláspontja szerint tévedett a törvényszék, amikor a bűncselekményben megállapította az I-VIII. rendű vádlottak bűnösségét.

[60] Miután az ügyben a bűnösség irányába mutató közvetlen bizonyíték nincs és a rendelkezésre álló közvetett, terhelő bizonyítékok kétséget kizáró módon csak arra adnak közvetkeztetési alapot, hogy a bűncselekményt a vádlottak is elkövethették, de a terhelő adatok alapján a vádlottak tagadását megcáfolni nem lehet, és további bizonyítékok beszerzésére nincs mód: a vádlottakat az ellenük emelt vád alól bizonyítottság hiányában fel kell menteni. A fellebbviteli bíróság ezért az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és terhelte I. rendű vádlottat az ellene 2 rendbeli, bünszervezetben, folyatólágosan elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntettének [1978. évi IV. törvény 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulata, (4) bekezdés b) pont], Terhelte II. rendű, Terhelte III. rendű, Terhelte IV. rendű, Terhelte V. rendű, Terhelte VI. rendű, terhelte VII. rendű és Terhelte VIII. rendű vádlottat az ellene 2-2 rendbeli, bünszervezetben, folyatólágosan, bűnsegédként elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntettének [1978. évi IV. törvény 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulata és (4) bekezdés b) pont] vádja alól – a Be. 7. § (4) bekezdésére figyelemmel - felmentette a Be. 566. § (1) bekezdés c) pontja alapján.

[61] A Btk. 300/C. § (3) bekezdés a) pontjába ütköző és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekményt az követi el, aki jogtalan haszonszerzés végett a számítástechnikai rendszerbe adatot bevisz és ezzel jelentős kárt okoz. A számítógépes csalás ezen alapesetének elkövetői magatartása célzatos, az elkövető célja jogtalan haszonszerzés. A haszonszerzés akkor jogtalan, amennyiben más megtévesztésével károkozásra irányul. A IV. tényállást illetően a fellebbviteli bíróság álláspontja az, hogy miután Terhelte II. rendű vádlott kombinált fogadásokat tett meg, a szerencsefaktor nem került teljesen kiiktatásra, hiszen a négy mérkőzés közül csak a helység³²-helység³³ nemzetközi felnőtt válogatott labdarúgó mérkőzés befolyásolása érdekében utazott ki Terhelte IV. rendű vádlott a mérkőzés helyszínére, azonban a konkrét befolyásolásra nincs adat. Ennek a mérkőzésnek az eredménye sem az elvárás szerint alakult, hiszen a fogadást a II. rendű vádlott el is vesztette. Ebből következően a részéről nem került kifejtésre a csalás elkövetési magatartásaként értékelhető megtévesztés, az elkövetési magatartás hiányos. A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a II. rendű vádlottat 1 rendbeli számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntette kísérletének vádja [1978. évi IV. törvény 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulata és

(4) bekezdés a) pont] alól a Be. 566. § (1) bekezdés a) pontja alapján – bűncselekmény hiányában – felmentette.

[62] Az irányadó tényállás alapján a törvényszék ugyanakkor okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, és a VI-VIII. rendű vádlottak kivételével nem tévedett a közélet és a nemzetközi közélet tisztasága körébe tartozó korrupciós cselekmények minősítésekor sem.

[63] Előre bocsátja a fellebbviteli bíróság, hogy a Btk. 2. §-a alapján vizsgálta, mely jogszabály alkalmazása kedvezőbb a vádlottakra nézve. A vádlottak terhére rótt vesztegetés büntette [1978. évi IV. törvény 254. § (1) bekezdés I. fordulata], mind a régi, mind az új Btk. [290. § (1) bekezdés] szerint 3 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett cselekmény, míg a nemzetközi kapcsolatban elkövetett vesztegetés vétsége [1978. évi IV. törvény 258/C. § (1) bekezdés I. fordulata] 2 évig, ugyanakkor a Btk. 290. § (1) és (4) bekezdése szerinti büntett 3 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett cselekmény. A Btk. szerinti cselekményük – figyelemmel a bünszervezetre vonatkozó [Btk. 91. § (1) bekezdés] és a halmazati szabályokra [Btk. 81. § (4) bekezdés] – 9 évig terjedő szabadságvesztéssel lenne büntetendő, amelynek középértéke 4 év 6 hónap. A régi Btk. alapján azonban az 1978. évi IV. törvény 98. § (1) bekezdése értelmében csak azzal szemben emelkedik a bűncselekmény büntetési tételének felső határa kétszeresére bünszervezetben elkövetett cselekmény esetén, ha a bűncselekményt a törvény ötévi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel fenyegeti. Erre és a halmazati szabályokra figyelemmel pedig csupán 2 év 4 hónap 15 nap a büntetési tétel középértéke. A Btk. 86. § (1) bekezdés b) pontja, illetve a régi Btk. 91. § (1) bekezdés b) pontja alapján a szabadságvesztés végrehajtása nem függeszthető fel azzal szemben, aki a bűncselekményt bünszervezetben követte el. A feltételes szabadságra bocsátás a régi Btk. 47. § (4) bekezdés d) pontja, illetve a Btk. 38. § (4) bekezdés c) pontja alapján kizárt. A végrehajtási fokozat a régi Btk. 42. § (3) bekezdése, a Btk. 37. § (3) bekezdés b) pont bb) alpontja alapján fegyház a kétévi vagy ennél hosszabb tartamú szabadságvesztés esetén, ha az elítélt a bűncselekményt bünszervezetben követte el. E szabályok összevetése alapján az I-VIII. rendű vádlottak tekintetében tehát az elkövetéskori régi Btk. rendelkezései szerint kell elbírálni a bűncselekményeket, hiszen az elbíráláskori új büntető törvény rendelkezései számukra nem kedvezőbbek. Ugyanakkor a törvényszék helyesen jutott arra a következtetésre is, hogy a IX. és X. rendű terheltekre a számukra kedvezőbb új büntető törvény alkalmazandó.

[64] A fellebbviteli bíróság osztja a fellebbviteli főügyészség bünszervezetben elkövetéssel kapcsolatban kifejtett jogi álláspontját. A bünszervezetben elkövetés nem a bűncselekmény Btk. Különös Részben foglalt minősítő körülménye, az a jogi minősítés szempontjából közömbös, hanem olyan, bármilyen szándékos bűncselekmény elkövetéséhez kapcsolódó többes elkövetői forma, amely megvalósulása esetén a Btk. Általános Részében foglalt jogkövetkezményeket vonja mag után, ezért az ítéletben azt a büntetés kiszabásánál kell feltüntetni. Az ítéltábla kiemeli, hogy a bünszervezet legalább három személyből álló, hosszabb időre, hierarchikusan szervezett, konspiratíván működő csoport, amelynek célja ötévi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel fenyegetett büntettek elkövetése. Jelen esetben a hónapokon keresztül történő elkövetés aggálytalanul megállapítható, a nagyszámú cselekményben a terheltek minden alkalommal legalább hárman vagy azt meghaladó létszámban vettek részt, és nincs ténybeli alap annak feltételezésére, hogy a bünszervezet

időben limitált lett volna, a cselekménysorozatnak a terheltek elfogása vetett véget. Az ítéltábla álláspontja szerint az tényként állapítható meg, hogy a terhelt I. rendű vádlott által vezetett szervezet célja a mérkőzések manipulálásával az volt, hogy ezen mérkőzések eredményeire történő fogadásokból jogtalan haszonra tegyenek szert, amelynek mértéke a jelentős kár értékét, a kétmillió forintot biztosan meghaladta, hiszen több százezer euróért tornákat szerveztek és több tízezer eurót fordítottak vesztegetésre. Kétségtelen tény tehát, hogy a vádlottak célja ötévi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel fenyegetett számítógépes rendszer útján elkövetett csalások elkövetésére irányult. Kétségtelen, hogy a konspiratív működés ismérvei jelen esetben maradéktalanul megvalósultak, hiszen a résztvevő valamennyi vádlottnak egyedileg meghatározott, tudatilag átfogott konkrét feladata volt, az I-VIII. rendű vádlottak tisztában voltak azzal, hogy magatartásuk egy kiépített mechanizmushoz kapcsolódik, a bűncselekményből származó anyagi javakat a terheltek felosztották egymás között, a bűncselekményeket kifejezetten manipulációs célra létrehozott cégek égisze alatt valósították meg, a vádlottak egymás közti kommunikációra eldobható telefonokat használtak, illetve kódnyelven kommunikáltak és a lebukás veszélyének minimalizálása érdekében a külföldi helyszínekre az elkövetők külön utaztak. Ezen túl a hierarchikus szervezeti feltétel ugyancsak fennállt, hiszen az I. rendű vádlott szervezte és irányította a bünszervezetet, ő volt, aki meghatározta a tagok által végrehajtandó feladatokat. Az új fogalom szerint pedig a hierarchikus szervezetség nem jelenti valamennyi bünszervezetben résztvevő személy hierarchiában való elhelyezkedését, amennyiben olyan adat áll rendelkezésre, amely akár egy résztvevő szervezői, koordináló, irányító szerepére vonatkozik a feladatok megosztása során, akkor e körülmény olyan alá-fölé rendeltségnek tekinthető, amely megalapozza a bünszervezet megállapítását. Minderre figyelemmel az ítéltábla álláspontja szerint a törvényszék helyesen állapította meg, hogy az I-VIII. rendű vádlottal szemben, mint bünszervezetben elkövetőkkel szemben kell kiszabni a büntetést. Ezen a körülményen az sem változtat, hogy a számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntette tekintetében az ítéltábla felmentő rendelkezést hozott, hiszen a bünszervezet léte megállapítható akkor is, ha a hosszabb időre szervezett és összehangoltan működő csoport még egyetlen bűncselekményt sem követett el, de több, a törvényben meghatározott súlyú bűncselekmény elkövetése a célja, a törvényi követelményeknek megfelelő büntetési tételű bűncselekmények elkövetése állt a szándékában. Az irányadó tényállásból ez a kritérium aggálytalanul megállapítható, ezért a bűncselekmény bünszervezetben elkövetésének megállapításához más többletkövetelmény nem szükséges, így a közélet és a nemzetközi közélet tisztasága elleni bűncselekmények esetén sem mellőzhető a bünszervezetben elkövetéshez kötött, a törvényben meghatározott büntetéskiszabási következmények alkalmazása (BH2008.139.).

[65] Kiemeli a fellebbviteli bíróság, hogy a fenti magatartásukkal a VI., VII. és VIII. rendű vádlottak megszegték az 1959. évi IV. törvény, a Polgári Törvénykönyv 474. § (2) bekezdésében foglaltakat, hiszen a megbízást nem a egyéb6 utasításai szerint és érdekeinek megfelelően teljesítették, amikor az általuk vezetett mérkőzések eredményének befolyásolása érdekében a jogtalan előny ígérését elfogadták. Az egyéb11 versenyszabályzata szerint az ott nem szabályozott kérdésekben a 2004. évi I. törvény, a sportról, a egyéb9, az egyéb10 szabályzatai, rendelkezései, az egyéb11 érvényes Alapszabálya, illetve egyéb szabályzatai és a fair play elve szerint kell eljárni. A játékvezetők a manipulációban történt részvételükkel megszegték a fair play szabályait. Ugyancsak megszegték a egyéb9 Fegyelmi Kódex 69. pontjának (1) bekezdésében foglaltakat, miszerint, aki egy mérkőzés eredményének sportetikának ellentmondó módon való befolyásolása érdekében szövetkezik, szabályszegést követ el. Ugyancsak osztja a fellebbviteli bíróság a törvényszék ítéletének [529]-[530]

bekezdésében kifejtett jogi álláspontját a kötelességszegés megállapíthatóságának kérdésében. Rámutat a fellebbviteli bíróság, hogy az a játékos vagy játékvezető, aki az adott mérkőzésre vonatkozó manipulációs megállapodás megkötése után úgy lépett pályára, vagy működött közre a mérkőzésen, hogy akár a mérkőzés elvesztésére törekedett vagy arra, hogy azon meghatározott számú gól szülessen, biztosan nem teljesíti azt a kötelezettségét, hogy a tisztességes játék elvének megfelelően, tőle elvárható legjobb teljesítményt nyújtsa, ezáltal megszegte kötelezettségeit. A kötelességszegés megállapítható akkor is, ha a játékos vagy a játékvezető a társait meggyőzi, rábírja arra, hogy ők is részt vegyenek a manipulációban, ami az adott klub, az adott szövetség érdekeivel és a tisztességes játék elvével ellentétes. A kötelességszegéssel elkövetett passzív vesztegetés megállapíthatóságához elégséges az, ha a játékos elfogadja a mérkőzés eredményének jogtalan előny fejében történő befolyásolására vonatkozó ajánlatot; de kötelességszegésnek minősül az is, ha az ígéret elfogadását követően egy játékos vagy játékvezető a társait az adott mérkőzés manipulációjába beszervezi.

[66] A VI., VII. és VIII. rendű vádlottak tekintetében tévedett az elsőfokú bíróság, amikor cselekményeiket az ügyek számához igazodóan minősítette. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint cselekményük rendbelisége a törvényellenes kapcsolatok számához igazodik, figyelemmel a folytatólágosság törvényi feltételeinek fennállására is. A VI. rendű vádlott, mint egyéb6gel szerződést kötő, sporttevékenységgel is foglalkozó cég2. tagja, azzal a magatartásával, hogy elfogadta Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű, majd Terhelt5 V. rendű vádlott azon ajánlatát, hogy 2010 áprilisában és októberében a magyar bajnokság egy-egy U-19-es mérkőzését, 2010 novemberében a helység13i tornán egy mérkőzést, majd 2011 januárjában két felnőtt barátságos felkészülési mérkőzést, ezt követően pedig 2011 februárjában a helység8i helység15ban szervezett tornán egy mérkőzést – kötelességét megszegve - manipuláljon anyagi ellenszolgáltatás fejében, megvalósította 3 rendbeli vesztegetés büntettét [1978. évi IV. törvény 251. § (1) bekezdés II. fordulat, (2) bekezdés I. fordulat].

[67] terhelt7 VII. rendű vádlott, mint a egyéb6gel szerződést kötő egyéni vállalkozó azzal a magatartásával, hogy elfogadta Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlott azon ajánlatát, hogy 2010 áprilisában és októberében a magyar bajnokság két U-19-es mérkőzésén, 2010 novemberében a helység13i tornán, majd 2010. decemberében az argentin tornán egy-egy mérkőzést – kötelességét megszegve - manipuláljon anyagi ellenszolgáltatás fejében, megvalósította 2 rendbeli vesztegetés büntettét [1978. évi IV. törvény 251. § (1) bekezdés II. fordulat, (2) bekezdés I. fordulat].

[68] Terhelt8 VIII. rendű vádlott, a közte és a egyéb6 között létrejött megbízási szerződés alapján eljáró játékvezetőként azzal a magatartásával, hogy játékvezető asszisztensként közreműködött abban, hogy a Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlottak ajánlatát elfogadó VI. és VII. rendű vádlottak játékvezetőként 2010 decemberében az argentin tornán egy mérkőzést, 2011 januárjában két felnőtt barátságos felkészülési mérkőzést és 2011 februárjában a helység8i helység15ban szervezett tornán egy mérkőzést – kötelességüket megszegve - manipuláljanak anyagi ellenszolgáltatás fejében, megvalósította bűnsegédként 3 rendbeli vesztegetés büntettét [1978. évi IV. törvény 251. § (1) bekezdés II. fordulat, (2) bekezdés I. fordulat].

[69] Az I-V. és IX-X. rendű vádlottak tekintetében a vesztegetés rendbelisége a törvényellenes kapcsolatok számához igazodva került megállapításra, ezért a törvényszék helyesen járt el, amikor a különböző személyek vonatkozásában megvalósított korrupciós bűncselekmények között e vádlottak terhére valóságos anyagi halmazatot állapított meg.

[70] Tévedett a törvényszék, amikor az elsőfokú ítélet rendelkező részében Terhelt9 IX. rendű vádlott 3 rendbeli kiskorú veszélyeztetésének büntetettét a Btk. 208. § (1) bekezdése szerint minősítette. Az irányadó tényállás szerint a IX. rendű vádlott a helység29 U-19-es csapatában játszó fiatalkorú tanú9ot és rajta keresztül fiatalkorú tanú11t és fiatalkorú tanú10ot rábírta arra, hogy 1000 euró ellenében az csapat9helység29 U-19-es labdarúgó mérkőzést veszítsék el.

[71] A Btk. 208. § (1) bekezdésébe ütköző kiskorú veszélyeztetését a kiskorú nevelésére, felügyeletére vagy gondozására köteles személy követi el, aki e feladatából eredő kötelességét súlyosan megszegi és ezzel a kiskorú testi, értelmi, erkölcsi vagy érzelmi fejlődését veszélyezteti. A (2) bekezdés a) pontja szerint, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, az (1) bekezdés szerint büntetendő az a 18. életévét betöltött személy, aki a 18. életévét be nem töltött személyt bűncselekmény elkövetésére rábír vagy rábírní törekszik. Erre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és Terhelt9 IX. rendű vádlott gyermekek érdekét sértő cselekményét 3 rendbeli, a Btk. 208. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző kiskorú veszélyeztetése büntetnének minősítette.

[72] Az ügyész súlyosításra, a IX. rendű vádlott, valamint a IX. és X. rendű vádlottak védőjének enyhítésre irányuló fellebbezése nem alapos, ugyanakkor a II., III., VI. rendű vádlottak, továbbá az I-V. és a VIII. rendű vádlottak védőjének enyhítésre irányuló fellebbezése megalapozott.

[73] A Fővárosi Törvényszék ítélete [573]-[574] bekezdésében helyesen sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint igen jelentős az időmúlás, és az sem elhanyagolható körülmény, hogy a II. és III. rendű vádlottakkal szemben lényegében azonos időszakban elkövetett, hasonló bűncselekmény miatt több büntetőeljárás is folyt.

[74] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a nem magyar állampolgár I. rendű vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztés és kiutasítás büntetést szabott ki. A büntetési tételkeret felső határa - a halmazati szabályokra is figyelemmel – négy év hat hónap, az irányadó középérték 2 év 4 hónap 15 nap. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az I. rendű vádlott tekintetében a középértéket meghaladó és a belső arányosságot tekintve a felbujtó részére hosszabb tartamban kiszabott fegyházbüntetés igazodik ténylegesen a vádlott személyiségében és cselekményében rejlő társadalomra veszélyességhez, a bűnössége

fokához, az enyhítő és súlyosító körülmények számához és nyomatékához. A II-VIII. rendű vádlott tekintetében sem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottakkal szemben végrehajtandó szabadságvesztés büntetést szabott ki. A felmentő rendelkezésre figyelemmel azonban a fellebbviteli bíróság az elsőfokon kiszabott büntetéseket eltúlzottnak tartotta, ezért az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a II-VIII. rendű vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést a II. rendű vádlottal szemben 2 év 6 hónap, a III. rendű vádlottal szemben 2 év 4 hónap 6 nap, a IV. rendű vádlottal szemben 2 év 2 hónap 18 nap, az V. rendű vádlottal szemben 1 év, a VI-VIII. rendű vádlottakkal szemben – egyénenként - 6 hónap 25 nap börtönbüntetésre enyhítette, mert álláspontja szerint az így kiszabott büntetés igazodik a vádlottak személyiségében és cselekményében rejlő társadalomra veszélyességéhez, a bűnösségük fokához, az enyhítő és súlyosító körülmények számához és nyomatékához, valamint tükrözi az ítélet belső arányosságát.

[75] Az 1978. évi IV. törvény 62. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság törvényesen szabott ki közügyektől eltiltás mellékbüntetést, amelynek tartamát a fellebbviteli bíróság az 1978. évi IV. törvény 63. § (1) bekezdése alapján a szabadságvesztés tartamához igazodóan állapította meg, és az elsőfokú ítéletet megváltoztatva I-IV. rendű vádlott esetében 3 évre, V-VII. rendű vádlott esetében 2 évre, míg a VIII. rendű vádlott esetében 1 évre enyhítette.

[76] A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az így kiszabott büntetések együttesen szolgálják megfelelően az 1978. évi IV. törvény 37. §-ában megfogalmazott büntetési célokat.

[77] A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata terhelt I. rendű vádlott esetében az 1978. évi IV. törvény 42. § (3) bekezdése értelmében törvényesen került megállapításra fegyház fokozatban. Az ítéltábla II-IV. rendű vádlottak tekintetében az 1978. évi IV. törvény 45. § (2) bekezdésére figyelemmel eggyel enyhébb végrehajtási fokozatot állapított meg, figyelemmel a jelentős időmúlásra és a vádlottak személyiségére. Az V-VIII. rendű vádlott vonatkozásában a végrehajtási fokozat az 1978. évi IV. törvény 43. § a) pontja értelmében börtön.

[78] A feltételes szabadságra bocsátás az I-VIII. rendű vádlottak, mint bünszervezetben elkövetők tekintetében az 1978. évi IV. törvény 47. § (4) bekezdés d) pontja alapján kizárt.

[79] A törvényszék az 1978. évi IV. törvény 99. § (1)-(3) bekezdése alapján törvényesen rendelkezett a II-VIII. rendű vádlott esetében az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, ugyanakkor a végrehajtási fokozat megváltoztatására figyelemmel a fellebbviteli bíróság az elsőfokú ítélet beszámításra vonatkozó rendelkezését akként változtatta meg, hogy egy napi szabadságvesztésnek egy napi előzetes fogvatartásban, illetve négy nap házi őrizetben töltött idő felel meg, amelyre figyelemmel a III., IV., VI., VII. és

VIII. rendű vádlott szabadságvesztés büntetését kitöltöttnek tekintette. Terhelt4 IV. rendű vádlott tekintetében pedig – mivel 2015. április 26. napján megszegte a házi őrizet szabályait, 2015. április 26. napjától 2015. április 27. napjáig őrizetben volt – az előzetes fogvatartásra vonatkozó adatok pontosításra szorultak.

[80] A fellebbviteli bíróság az 1978. évi IV. törvény 38. § (6) bekezdés b) pontjára figyelemmel mellőzte terhelt1 I. rendű vádlottal szemben a pénzbüntetés kiszabására és annak átváltoztatására vonatkozó ítéleti rendelkezéseket.

[81] Terhelt5 V. rendű, Terhelt6 VI. rendű és terhelt7 VII., Terhelt8 VIII. rendű vádlottak vonatkozásában a pénzbüntetés napi tételeinek zárójelben betűvel feltüntetett számát helyesbítette a számjegyekhez igazítottan.

[82] A törvényszék a jogtalan haszonszerzésre törekvő célzatra tekintettel az 1978. évi IV. törvény 51-52. §-ára, valamint IX. és X. rendű vádlottak tekintetében a Btk. 50-51. §-ára alapítottnak törvényesen szabott ki pénzbüntetést a II-X. rendű vádlottakkal szemben. A pénzbüntetés napi tétele száma igazodik az egyes vádlottak által elkövetett cselekmények tárgyi súlyához, míg a napi tételhez rendelt összeg a vádlottak eltérő vagyoni, jövedelmi, személyi viszonyaihoz és életviteléhez, anyagi teherbíró képességéhez, így Terhelt9 IX. rendű és Terhelt10 X. rendű vádlottak esetében a pénzbüntetés enyhítésére a másodfokú bíróság nem látott törvényes alapot.

[83] Az I. rendű vádlottat az 1978. évi IV. törvény 61. §-a alapján törvényesen utasította ki, hiszen a nem magyar állampolgár elkövető országban tartózkodása nem kívánatos. Az 1978. évi IV. törvény 61. § (4) bekezdése alapján pedig a kiutasítás tartama is törvényesen került megállapításra.

[84] Helyesen alkalmazta a törvényszék az I-VIII. rendű vádlottakkal szemben az 1978. évi IV. törvény 56. § (2) bekezdése és az 57. § (1) bekezdése alapján a határozott ideig tartó foglalkozástól eltiltás büntetést, amelynek tartama a törvényi maximumban, 10 évben került megállapításra az érintett vádlottak tekintetében, miután foglalkozásuk felhasználásával, illetve foglalkozásuk szabályainak megszegésével követték el a bűncselekményeket, és a vádlottak súlyosan vétettek a sportetikai szabályok ellen. Ezért annak enyhítésére, mellőzésére a fellebbviteli bíróság nem látott lehetőséget, azonban a jelentős időmúlásra tekintettel annak súlyosítására sem. A foglalkozástól eltiltás büntetés alkalmazása szükséges, speciális prevenciók büntetési célokat szolgál.

[85] Ugyancsak törvényesen kötelezte a törvényszék Terhelt2 II. rendű vádlottat 43.200.000 forint értékben vagyonelkobzásra az ígért vagyoni előny tárgyára nézve az 1978. évi IV. törvény 77/B. § e) pontja, míg Terhelt9 IX. rendű és Terhelt10 X. rendű vádlottat pedig a bűncselekmény elkövetése során szerzett vagyonra a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja

alapján. A II. rendű vádlott esetében ugyanis, ha a passzív vesztegetővel szemben nem lehet vagyonekobbzást elrendelni, mert a bűncselekmény elkövetése révén vagy azzal összefüggésben nem szerezte meg a vagyoni előnyt, úgy az intézkedést az ígért vagyoni előny tárgyára az aktív vesztegetővel szemben kell alkalmazni. Miután ez az összeg az elkövetést megelőzően a II. rendű vádlott rendelkezésére állt és azt bizonyítottan arra szánta, hogy vagyoni előnyként a passzív vesztegetőnek juttassa, így az arra elrendelt vagyonekobbzás törvényes. A IX. és X. rendű vádlottak esetében, miután a korrupciós bűncselekmény elkövetése során passzív vesztegetőként az aktív vesztegetőtől a vagyoni előnyt megszerezték - Terhelt9 IX. rendű vádlott 410.850 forint értékben, Terhelt10 X. rendű vádlott pedig 273.900 forint értékben -, ezért ezekre az összegekre elrendelt vagyonekobbzás törvényes.

[86] A Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt6 VI. rendű és Terhelt8 VIII. rendű vádlottól lefoglalt forintra és valutára elrendelt vagyonekobbzás az 1978. évi IV. törvény 77/B. § (1) bekezdés a) és b) pontjai alapján törvényes.

[87] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései – a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztésről, a lefoglalt dolgokról és a bűnügyi költségről – törvényesek, ezért azokat helyes indokainál fogva helybenhagyta.

[88] A másodfokú eljárásban fordítói díjként felmerült bűnügyi költséget a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján az állam viseli.

[89] A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be. 599. § (1) bekezdésén és a Be. 606. § (1) bekezdésén alapul.

[90] Az ítélet elleni fellebbezés lehetősége a Be. 615. § (1) bekezdésén és a (2) bekezdés b) pontján alapul.

Budapest, 2022. december 14.

Dr. Török Zsolt s.k.

a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva s.k.

Dr. Mészáros László s.k.

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 14.B.1072/2013/592. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 6.Bf.270/2022/21. számú ítéletében írt változtatással Terhelt9 IX. rendű és Terhelt10 X. rendű vádlott tekintetében 2022. december 14. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2022. december 14.

Dr. Török Zsolt s.k.

a tanács elnöke